

CELJSKI tednik

CELJE, 18. avgusta 1961
LETO XI. šte. 31
CENA IZVODU 20 DIN
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
»CELJSKI TISK«
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

Najvišji odlikovanji za celjski brigadi

PRED DNEVI STA SE VRNILI V CELJE KAR DVE
CELJSKI MLADINSKI BRIGADI: II. CELJSKA MDB »BO-
RISA KIDRIČA« IN I. CELJSKA MDB »DUŠANA FINZ-
GARJA«. PRVA JE DELALA PRI ZAKLJUČNIH DELIH NA
AVTOCESTI »BRATSTVO I JEDINSTVO« V SRBIJI V GR-
DELICHI KLISURI, DRUGA PA JE SODELOVALA PRI
GRADNJI CENTRALNEGA ŠPORTNEGA STADIONA V
KRANJU. OBE STA DOBILI ZA SVOJE DELO NAJVIŠJA
ODLIKOVANJA

Komandant II. celjske MDB
»Borisa Kidriča«, ki je sodelovala
na zvezni akciji, nam je o delu,
življenju ter uspehih brigade po-
vedal naslednje:

»Letos prvič se je na zvezni
akciji pričelo uveljavljati brigad-
no samoupravljanje. To je imelo
tudi poseben pomen pri delu bri-
gade na delovnem mestu, še bolj pa pri
organizaciji notranjega življenja
v brigadi. Celjska brigada, ki je
bila v naselju najboljše, je imela
ravno notranje življenje najbolj
razvito. Skoraj vsak večer so or-
ganizirali kakšno kulturno prire-
ditev, ples itd. Brigada je imela

Zaradi izredno razvitega no-
tranjega življenja v brigadi se je
lažje razvil kolektiv, večja pa je
postala tudi vloga vsakega posa-
meznika, saj je kot član brigad-
ne konference aktivno sodeloval
pri upravljanju brigade. Najbolj
pomembno pa je bilo to, da so
brigadirji čutili neposredno od-
govornost za uspeh brigade. Po-
sledica tega je bila tudi ta, da niti
en brigadir ni bil opominjan ali
kaznovan, s čimer se ne morejo
pohvaliti druge brigade.

Poleg notranjega življenja je
dosegla brigada lepe uspehe tudi
na trasi. Mesečni delovni povpre-

več so tudi priznanja za dobre od-
nose med mladinci samimi.

S približno enakimi uspehi se
lahko pohvali tudi I. celjska
MDB »Dušana Finžgarja«, ki je
sodelovala pri gradnji central-
nega športnega stadiona v Kra-
nju. Tudi ta brigada je imela
bolj razgibano notranjo aktivnost
kot ostali dve brigadi v naselju
(kranjska in mariborska). Celj-
ska brigada je bila najboljše na
delovnem mestu kot tudi v naselju,
saj je dobila zato tudi najvišja odli-
kovanja in pohvale: udarna, spe-
cialno pohvaljena, dobila je sre-
brno medaljo mesta Kranj ter di-
plomo revolucije.

Upajmo, da bosta tudi obe bri-
gadi, ki sta že odšli iz Celja (prva
v Kranj, druga pa na gradnjo av-
toceste »Bratstvo i edinstvo« v
Srbijo), dosegli podobne uspehe.

ZAČELO SE JE obiranje HMELJA

Kakor vsako leto v tem
času, tako je tudi te dni Sa-
vinjska dolina zaživela svoje
polno življenje. Dolina je do-
bila več deset tisoč novih
prebivalcev. Ne za dolgo, sa-
mo za nekaj tednov, dokler
ne bo padla zadnja hmeljev-
ka, dokler ne bo spuščena
zadnja žica...

Spet je prišel čas obiranja
hmelja.

Kakšna bo letina?

Težko je dati odgovor na to
vprašanje. Težko ga je dati
nam, molčeci pa so tudi tisti,
ki se ozirajo po nasadih in
ocenjujejo zelene kobule. Ne-
kateri pravijo, da bo dokaj

dober, sicer pa neke boljše,
drugod slabši. Lep pridelek
si obetajo okoli Prebolda, ne-
kaj manj pa ga bo brž pri
Braslovčah, Gomilskem in
Polzeli. Tam ga je pred me-
seci potokla toča.

Savinjska dolina je v veli-
kem pričakovanju. Upajmo
in želimo, da bo vreme na-
klonjeno vsem in da bo trga-
tev zelenega zlata opravljena
brez zastojev in pravočasno.
In šele potem bomo spet
vprašali, kakšen je bil pri-
delek, kako bo z njegovo
prodajo, pa tudi, kakšen je
bil zaslužek.

—an

Preveč izgubljenih delovnih dni

Na nedavni seji občinskega
ljudskega odbora Mozirje so med
drugim odborniki poslušali tudi
poročilo o delu in ugotovitvah in-
spekcije za delo. Iz poročila je
bilo razvidno, da številni delovni
prostori ne odgovarjajo osnovnim
delovnim pogojem. Takih pro-
storov je kar 17. Tudi površina
delovnih prostorov je ponekod
premajhna. Zelo slabo je stanje
glede nezavarovanih strojev in
naprav. Takih primerov so ugo-
tovili nekaj nad 200. Nekatera
delovna mesta so slabo zavarova-
na od požarov, eksplozij in elek-
tričnega toka.

Vse to narekuje, da bodo mo-
rali delovni kolektivi predvsem
pa organi samoupravljanja bolj
skrbeti za ureditev delovnih pro-
storov in varnost delavcev. In-
spekciji dela je uspelo odpraviti
številne nepravilnosti, dosti pa

jih bo treba še odpraviti. Anali-
za nesreč pri delu izkazuje, da je
bilo lani 188 nesreč in ena smrt.
V primerjavi z letom 1959 je
bilo lani 73 nezgod manj, kar je
vsekakor pozitivno, ni pa zado-
voljivo. Vzroki za številne nezgo-
de so bili slaba organizacija de-
la, preutrujenost, slabe električne
instalacije in naprave, nezavaro-
vani stroji in neuporaba osebnih
zaščitnih sredstev. Zaradi nezgod
je bilo lani izgubljenih blizu 24
tisoč delovnih dni, izguba na na-
rodnom dohodku pa znaša blizu
22 milijonov dinarjev.

Posebno poglavje so nesreče iz-
ven dela. Na potovanju in službo
in domov je bilo lani 29 nesreč.
Analiza nesreč prikazuje, da je
bilo poškodovanih največ nekv-
lificiranih delavcev. Vzroki ne-
sreč so nedovoljna poučenost ob
prihodu na delo, slaba strokov-
nost, nedisciplin pri delu in raz-
tresenost. Nekvalificiranim de-
lavcem sledijo kvalificirani, tem
pa polkvalificirani. Zanimiva je
tudi ugotovitev, da je še vedno
največ nesreč v ponedeljkih, če-
prav za 7 % manj kot v 1959 letu.
Po urah zaposlitve je bilo največ
nesreč v tretji uri zaposlitve. A-
nalize raziskav nesreč so poka-
zale, da gre v tem času za po-
sebnost utrujenosti delavcev, ki ver-
jetno izvira od občutka lakote,
tempa proizvodnje in pojave psi-
hičnih simptomov. Vzroki so tudi
zgodno vstajanje in dolgo poto-
vanje na delo ter nepravilna in
nezadostna prehrana pred nasto-
pom dela. To stanje se delno že
zboljšuje z dajanjem tople malice
v nekaterih podjetjih. Po delih
teles je bilo največ nesreč na no-
gah in na dlani rok.

Občinski ljudski odbor je dal
vsem gospodarskim organizaci-
jam v občini priporočila za od-
pravo nepravilnosti. Tako bi naj
podjetja v prihodnje bolj teme-
ljito raziskala vzroke nezgod, ki
se pripetijo na poti na delo in
domov.

ŠE VEČ PRISPEVKOV

Da bi tudi v našem listu dali
čim bolj dostojno obeležje do-
godkom, ki so povezani z dvaj-
setletnico naše vstaje, je uredni-
štvo razpisalo nagradni natečaj
za najboljše prispevke, ki obrav-
navajo tematiko iz naše revolu-
cije.

Doslej je uredništvo sprejelo
največ prispevkov iz obdobja na-
rodnoosvobodilne borbe, manj pa
iz predvojnega obdobja in ob-
dobja vojne graditve. Da bi na-
še bralce in sodelavce spomnili
na nagradni natečaj in s tem
vzbudili še večje zanimanje za
pisanje prispevkov, objavljamo
tokrat še enkrat nagradni nate-
čaj z željo, da bi prejeli do kon-
ca leta čim več prispevkov iz ob-
dobja naše oborožene vstaje, še
posebej pa iz predvojnega in vo-
jnega obdobja, saj je uredni-
štvo prav glede teh prispevkov
najbolj v zadregi.

NAGRADNI NATEČAJ OB 20-LETNICI REVOLUCIJE

Ob 20-letnici vstaje jugoslo-
vanskih narodov razpisuje
uredništvo »Celjskega tednika«
nagradni natečaj v višini 180.000
din za najboljše prispevke, objavl-
jen v našem listu od 1. aprila
do 31. decembra 1961. Prispevki
ki pridejo v poštev za nagrado,
naj bodo iz naslednjih področij:

1. Predvojno delavsko gibanje
v Celju in okolici.
2. Celje z okolico v dneh vstaje
in v boju proti okupatorju.
3. Celjski okraj v povojnih le-
tih graditve.

Za vsako od teh področij razpi-
sujemo 3 nagrade v znesku 60.000
din, in sicer 30.000 din za vrsto
čankov, reportaž ali drugih se-
stavkov (najmanj pet); 20.000 din
za najmanj 3 sestavke ter 10.000
din za najmanj en članek, repor-
tažo ali kakršen koli drugi sesta-
vek.

Nagrade bodo prispevali: za
predvojno delavsko gibanje Okraj
ni odbor za proslavo 20-letnice
vstaje; za pisanje o medvojnem
obdobju Okrajni odbor SZDL v
Celju, za prispevke o povojnem
obdobju socialistične graditve pa
uredništvo »Celjskega tednika«.

Pisanje o predvojnem delav-
skem gibanju naj bi zajelo spo-
mine, razne akcije in stavke de-
lavcev, vpliv Komunistične par-
tije na delavsko gibanje ter pri-
prave na oboroženo vstajo.

Prispevki iz obdobja borbe pro-
ti okupatorju naj bi vsebovali do-
godke od začetka vstaje pa do
osvoboditve Celja; ustanovitve
prvih partizanskih edinic, razne
akcije in sabotaže, odlomki iz bo-
jev, podvigi posameznikov itd.

Gradivo o povojni graditvi pa
naj bi prikazalo uspehe na go-
spodarskem področju, razvoj de-
lavskega in družbenega samou-
pravljanja, preobrazbo naše vasi
itd. Prispevki s tega področja so
lahko raznovrstni od opisa našega
sodobnega življenja in razvoja,
raznih uspehov na družbeno-po-
litičnem in gospodarskem področ-
ju ter do prikazovanja negativ-
nih pojavov, ki niso v skladu z
našim družbenim in gospodar-
skim razvojem.

Udeleženci natečaja se lahko
poslužujejo vseh vrst pisanja od
čankov, reportaž, dokumentarnih
podlistkov, intervjujev, črtic, ko-
zerij pa vse do novel, satir in
humoresk.

Nagrade bodo podeljene konec
januarja 1962. Prispevke je treba
označiti s pripombo na vidnem
mestu: »NAGRADNI NATEČAJ
OB 20-LETNICI REVOLUCIJE«. Prispevke
bo ocenilo uredništvo
»Celjskega tednika«, dokončni
sklep o podelitvi nagrad pa bo
potrdil Izdajateljski svet.

Uredništvo »Celjskega tednika«

s seboj tudi svoj orkester, pevski
zbor pa je bil eden najboljših na
celotni trasi. Poleg prosvetnega
dela v brigadi so posvetili pre-
cejšnjo pozornost tudi ideološko-
političnemu delu.

Brigada je imela razvito tudi
športno življenje, saj so se bri-
gadirji udeleževali v skoraj vseh
športnih panogah. Tudi letos so
brigadirji obiskovali razne tečaje.
50 mladincev — brigadirjev je
obiskovalo razne tečaje in napra-
vilo zaključne izpite.

ček je bil 168 % (norma 100 %).
Najbolj prekoračena norma pa je
bila 299%. Na koncu se je še več
kot polovica brigadirjev zaoblju-
bila, da pojde naslednje leto še
enkrat v akcijo.

Vsa odlikovanja in priznanja,
ki jih je brigada dosegla — bila
je udarna, specialno pohvaljena,
dosegla pa je tudi najvišje možno
odlikovanje — trak revolucije —
niso le znak uspehov pri delu na
trasi ter izredne razgibanosti no-
tranjega življenja v brigadi, tem-

Ribnica na Pohorju je že v soboto sprejela prve goste; nedeljske proslave ob dvajsetletnici ljudske revolucije na Stajerskem pa se je udeležilo nad štirideset tisoč ljudi iz mariborskega, murskosoboškega in celjskega okraja. Tam so se srečali preživeli borci Prvega stajerskega bataljona, Druge grupe odredov, Pohorskega bataljona, Zidanske in Slandrove brigade, Lackovega in Kozjanskega odreda ter borci številnih drugih partizanskih enot, ki so se borile na Pohorju in Stajerskem sploh.

Med gosti so bili tudi Franc Lesk ošek-Luka, Vida Tomšič, Viktor Avbelj, dr. Jože Potrč, generalna podpolkovnika Stane Potočar in Peter Stante, nadalje Tone Bele, Stane Markič in drugi. Slavnost je začel sekretar Okrajnega komiteja ZK za mariborski okraj Mi-
loš Ledinek, zatem pa je govoril pomočnik komisarja Glavnega štaba NOV in POS ter podpredsednik Izvršnega sveta Slovenije Vik-
tor Avbelj. V svojem govoru je najprej poudaril pomen praznovanja dvajsete obletnice vstaje, zatem pa nanizal uspehe, ki smo jih
dosegli v izgradnji socializma.

»Za tiste, ki bi spet uvažali rasno, fevdalno in kastno diskriminacijo, smo uvedli najstrožje kazni, celo smrtno kazen. Naš cilj je, da likvidiramo vse oblike izkoriščanja človeka po človeku...« je izjavil Sekou Touré, predsednik republike Gvineje, ko je bil lani pri nas. V Casablanci, kjer so se lani zbrali predstavniki šestih afriških držav, je bilo v programski deklaraciji med drugim rečeno, da bodo podpirali vse sile, ki stremijo po likvidaciji kolonializma in neokolonializma v vseh oblikah, in da si bodo prizadevali osvoboditi afriški kontinent od političnega vmešavanja in ekonomskega pritiska. V Casablanci so tedaj bili maroški Mohamed V., Naser v imenu ZAR, Nkrumah v imenu Gane, Sekou Toure, Modibo Keita v imenu Malija in Ferhat Abas za svobodno Alžirijo.

Ta oklic voditelj afriškega kontinenta in še posebej beseda Sekou Toureja predstavlja danes v svetu eno najbolj revolucionarnih načel, ki mu že redkokdaj javno nasprotuje, v zakritih oblikah pa vsi tisti, ki so okusili, kako priteka v deželo bogastvo iz kolonialnih ekstraprofitov. Danes so se nekdanje predstavnice kolonialnih imperijev, Anglija, Francija že skoraj odrekale klasičnim kolonialističnim apetitom in jih kažejo le še tam, kjer menijo, da se bo čas vendarle njim na ljubo ustavil: v nekaterih deželah centralne Afrike, v Alžiru, Angoli. Oklic pa je zanimiv še posebej zato, ker napoveduje boj tudi neokolonializmu in vsem njegovim metodam, oblikam in inštitucijam. Teh je mnogo in zavise od možnosti in elastičnosti, s katerimi se razvita država pojavlja kot novi kolonialist na nerazvitem kontinentu.

Za Zahodno Nemčijo se nam je večkrat zapisalo, da je po vojni razmeroma zgodaj poiskala stike z Afriko in da je imela lažjo roko zato, ker ni bila obremenjena s kolonialistično miselnostjo niti ni imela kolonialistične tradicije iz pred druge svetovne vojne, medtem ko se je nemška afriška kolonialna politika že, recimo, pozabila. Pozabila se seveda ni v Nemčiji. Hitler je pri svojem vojnem načrtu računal s ponovno osvojitvijo nekdanjih nemških kolonij in še nekaterih drugih. Načrt za te osvojitve mu je naredil von Etzdorf, o katerem smo že zapisali, da je danes nemški ekspert za Afriko. Tudi ves belgijski Kongo je bil na programu.

Nemški novi kolonializem je bil tu že večkrat omenjen in ga je treba presojati samo kot izraz nemške gospodarske moči in zato njenih potreb in njenih imperialnih tihih načrtov. Izkoriščanje Afrike so proglasili za problem št. 1 nemške bodočnosti že leta 1950. Ustanovili so Urad za prekomorska področja, obnovili kolonialni inštitut v Hamburgu, predvsem pa forsirali v Afriko izvoz in ustanavljanje nemško-afriških podjetij. Hitlerjev gospodarski minister Schacht je usmerjal nemške finančnike, ustanovili so Afriški urad, ki je zastopal Kruppa in druge velike firme. Leta 1956 je nastala Nemško-afriška družba, ki jo vodi predsednik zvezne skupščine Gerstenmeier. Leta 1957 je bila obnovljena Hitlerjeva kolonialna šola pod naslovom Nemški inštitut za tropsko in subtropsko poljedelstvo. Nemci so izdelali saharne načrte, ki so jih nato deloma prevzeli Francozi. To in še marsikaj se je krilo pod naslovi cele vrste združb: Inštitut za vprašanje Atlantropa, Nemško-vzhodno afriška družba Viktorija, Afriška zveza, Klub za prekomorske dežele. Zveza za sodelovanje z nerazvitimi deželami, Nemški odbor za vprašanja saharkega pridobivanja. Nemški kapital je prodril v francosko in angleško vplivno področje. Nemški novi kolonializem ni kar tako. A obenem nosi v sebi vse tisto, česar Afrika ne mara. Zahodna Nemčija se je izjavila zoper afriško neodvisnost, nemški general Speidel sam je obiskal Alžirijo, kjer je že danes poltretja milijarda nemškega premoženja. V Sahari imajo prostor za raketne poskuse v tujsko legijo je s tihim pristankom zvezne vlade stopilo po 1946. letu 400.000 Nemcev. Tudi Combe je poslal delegacijo v Zahodno Nemčijo.

Ne drži torej tisto, kar smo pred desetimi leti pisali, da Nemčija lahko nastopa pred Afriko in Azijo neomadeževana s kolonialno preteklostjo.

ČITAJTE
Celjski tednik!

Velenjski motiv

Foto: Tone Kavčič

Že sedaj za 17 odstotkov več

Kakšno je trenutno stanje glede turistične sezone v celjskem okraju, kako je bilo s predsezonno in kako s prvo polovico glavne, so bila vprašanja, ki smo jih zastavili glavnemu tajniku Celjske turistične zveze prof. Zoranu Vudlerju.

— Letošnjo turistično sezono smo pričakovali z velikim zanimanjem, saj je bilo do meseca maja še precej nerešenih vprašanj okoli cen in podobno. Na srečo, pri nas nekaj posebnih težav v predsezoni nismo imeli. Bila je zelo ugodna, razen v Savinjski dolini, kjer je slabo vreme premaknilo tudi začetek glavne sezone tja do desetega julija. Sicer pa nam o rezultatih tako imenovane predsezone govorijo tudi

naslednje številke, je dejal tov. Vudler: V celjski občini smo imeli v prvem polletju letošnjega leta 51.398 nočitev, v laški 39.630, v moziški 12.744, v konjski 1.450, v žalski 866, kar znese skupaj 203.001 nočitev. To pa je za 17 odstotkov več kot v prvi polovici lanskega leta. Razveseljuje je še ugotovitev, da je bilo letos tudi več inozemskih nočitev in da smo jih doslej registrirali že okoli petnajst tisoč.

Trenutno so zasedene vse nočitvene zmogljivosti v Rogaški Slatini, na Dobrni, v Logarski dolini ter v vseh weekend naseljih. V ostalih krajih Zgornje Savinjske doline, pa tudi v Laškem, v Rimskih Toplicah, na Frankolovu, Vranskem in podobno je na razpolago še nekaj ležišč.

— Kako pa je s cenami?

— V povprečju znaša cena ležišča za eno noč pri privatnikih 300 dinarjev. Tako je pri nas. Na Gorenjskem se ta cena suče v povprečju 350 dinarjev, na Jadranu pa 400 dinarjev. Seveda so to povprečja. Dosti večje pa so razlike med penzijskimi cenami. V celjskem okraju znašajo te cene v povprečju tisoč pet sto dinarjev, na Gorenjskem 2.200, na Jadranu pa 3.100 dinarjev. In spet, to so samo povprečja. Posamezni primeri pa seveda odstopajo tako navzgor kot navzdol.

— Kakšen zaključek sezone pa predvidevate?

— Računamo, da bo sezona navzlic vsemu zadovoljiva. In še več, glede na zdravilišča, ki jih imamo, predvidevamo, da bomo zabeležili večje število nočitev kot v lanskem letu. Medtem, ko smo lani imeli 525.000 nočitev, menimo, da jih bo letos za okoli 15 odstotkov več. Navzlic temu, ne moremo biti povsem zadovoljni. Zla-

sti pozorno bomo morali proučiti izkušnje in napake ter napraviti vse, da bi se prihodnje leto ne ponovile.

—mb

FILM 'ZELENO ZLATO'

Pred kratkim so si povabljeni gostje v Zalcu, Celju in Laškem lahko ogledali dokumentarni film »Zeleno zlato« v proizvodnji Trilav filma iz Ljubljane ter režiji

NA OBISKU V SAVINJSKI DOLINI

Potem, ko so se oglasili v Ljubljani, je okoli trideset udeležencev kongresa evropskega mlečarskega biroja v ponedeljek popoldne obiskalo še nekatere kraje Savinjske doline, kjer so si ogledali hmeljišča in se seznanili s tukajšnjim pridelovanjem hmelja. Zelo lep sprejem so predstavniki hmeljarjev iz Velike Britanije, Francije, Belgije, Vzhodne Nemčije, Poljske, Češke in Madžarske pripravili v Braslovčah, kjer jih je pozdravil tudi predsednik ljudskega odbora žalske občine Tone Delak.

Po ogledu Savinjske doline, so se gostje odpeljali še v Velenje.

Prvi vozniški izpiti

Pretekli teden so pred komisijo za izdajo voznških dovoljenj v Konjicah opravljali šoferske izpite prvi kandidati. Skupno se je prijavilo sedemnajst kandidatov, od katerih jih je izpite opravilo le osem, medtem ko je eden opravljal izpit za višjo kategorijo. Večina kandidatov je padla že pri teoretičnem delu, 15. 8.

V. L.

NAŠ KOMENTAR ZAKAJ TAKO?

Na zadnji seji zbora proizvajalcev ljudskega odbora celjske občine so med drugim kritično obravnavali potek decentralizacije delavskega samoupravljanja v večjih gospodarskih organizacijah in s tem formiranje ekonomskih enot. Analiza je pokazala, da gre proces decentralizacije samoupravljanja sicer svojo pot, toda na žalost vse preveč formalno, kajti vzporedno z njo ne gre decentralizacija sredstev, skladov, s katerimi kolektiv razpolaga.

Ko govorimo o decentralizaciji organov delavskega samoupravljanja, ne mislimo pri tem na neko pretirano delitev ali celo razbijanje podjetij na naseto majhnih enot. Ne, pri tem gre edinele za ustvaritev takih notranjih odnosov, ki bodo zagotovili boljše in bolj smotno gospodarjenje in ki bodo v ta proces upravljanja zajeli čim več neposrednih proizvajalcev. Zato mora tudi decentralizacija samoupravljanja imeti svoje meje in kar je najvažnejše, ta proces ne sme iti mimo osrednjih problemov, ki jih kolektiv kot celota zasleduje, ne sme iti mimo razvojnih programov podjetij, investicijskih in družbenih načrtov. To so problemi in naloge, ki jih mora obravnavati in sprejeti ves kolektiv. Spričo tega v

podjetju, ki ima začrtano svojo pot na osnovi prizadevanj celotnega kolektiva, tudi decentralizacija sredstev skladov, amortizacije in podobno ne more imeti negativnega vpliva. Povsem naravno je, da k uresničevanju takih nalog prispevajo vse ekonomske enote določen delež, zato je tudi prav, da z ostalimi sredstvi razpolagajo v teh enotah sami. Ali z drugimi besedami: investicije, rekonstrukcije itd. ne morejo in ne smejo biti ovira na poti vse večje decentralizacije sredstev skladov na ekonomske enote. To hkrati pomeni, da tudi ekonomske enote ne morejo zaživet, če ne bodo same razpolagale z določenimi sredstvi. Če ekonomske enote teh pravic ne bodo imele, potem tudi ne moremo govoriti o materialni zainteresiranosti neposrednih proizvajalcev. Zato je razumljivo, da bi v težnji po vse večji decentralizaciji delavskega samoupravljanja, po ustanavljanju ekonomskih enot običajni kol pota, če ne bi prav tem ekonomskim enotam dali možnosti, da same razpolagajo z določenimi sredstvi in če delavca ne bi materialno zainteresirali za večjo in boljše proizvodnjo, za boljše in bolj smotno gospodarjenje.

—mb

na film, ki ga bo tudi razdeljevalo. Tako je bilo določeno, da bodo dokumentarni film »Zeleno zlato« predvajali kot predfilm filma »Ti loviš«. Zal, se ta sklep v Celju ni uresničil, kajti v Celju smo film »Ti loviš« gledali prej, kot pa je bil dokumentarni film o savinjskem goldingu končan. Zato upajmo, da ga bodo distributerji poslali enkrat pozneje v mesto ob Savinji.

Ne glede na vse to zasluži izdelava filma, ki prikazuje pravičnejše, vsekakor pa najzanimivejše, prizore iz časa, ko hmelj raste, nadalje iz obiranja ter poznejše spravljaja, sušenja, vskladitve itd. Prav zaradi tega si dogodka s terena sledijo tudi kadri iz kmetijskega gospodarstva Vrbje in Hmežada. Približno ena tretjina dolžine filmskega traku pa je odmerjena proizvodnji piva. V ta namen so snemalci obiskali pivovarno v Laškem.

Film je odkupilo podjetje Ves-

—an

„BILI SMO MLADI IN SREČNI“

Celje je pred dnevi pozdravilo še drugo kranjsko mladinsko delovno brigado, ki se je odzvala povabilu celjske mladine in pri-

šla pomagat reševati in odpravljati nekatere komunalne probleme. Že dober teden dni bi zdaj lahko vsak dan opazoval pri-

kupne in nasmejane kranjske srednješolce — 49 jih je — kako s presenetljivim uspehom kopljejo pri hudinski šoli odvodni jarek, ki bo kmalu šolo in okoliške hiše rešil vode, ki jih zamača ob deževju. Pa poglejmo te mlade in razigrane ljudi nekoliko bliže.

Dnevnik življenja, občutkov in dela je v naselju brigadirjev prav gotovo tako potreben kot jutranje umivanje. V svojih listih — ki jih ponavadi popišejo sekretarjeve roke — skriva toliko resnice, da bi je težko našli v kakršnemkoli drugem zapisu. Tudi Kranjčani ga imajo. Nismo si mogli kaj, da ne bi pobrskali po njem, prebrali tu in tam kakšen odstavec, se nasmehnili njihovi hudomušnosti — končno pa bili ponosni, da Kranjčani tako lepo mislijo o našem mestu in njegovih ljudeh.

»Celje je belo mesto, čeprav ne ne tako belo kot pojo pesmi o njem. Lepo, staro mesto je to — pa nam vendar ni tako ljubo kot Kranj«, so nekje zapisali. Nekaj vrst zatem govorijo o svojih prvih vtisih o mestu ob Savinji, o svojem »naselju« — domu indu-

strijsko kovinarsko šole, o svojih mislih, veselju in zadovoljstvu...

Ukradli smo se po stopnicah njihovega prebivališča in se znašli najprej v »srčkani« sobici — tako je namreč pisec dnevnika ta prostor imenoval. Kdo ve, kaj je srčkana — morda zato, ker se v njej šopir nežni spol, ali zato, ker skozi odprta okna lije sonce, morda pa celo zaradi »umetniške« risbe na šolski tabli! Prijetna in prikupna je sobica in prav tako so vse ostale. Od nekod je nekdo prinesel celo cvetje in skrbne roke so ga postavile kar v kozarce — ker vaz ni. Prijetno in toplo učinkujejo.

»Vojaki še niso bili — to se jim vidi«, je Bogdan zlobno pripomnil, ko je gledal njihove postelje. Pa je bila ta nasmejana pripomba čisto zares »zlobna«!

Na delovšču pri hudinski šoli smo se najprej začudili dolgemu jarku, ki so ga mladi ljudje že skopali. Delovodja vodne skupnosti Jakob Muhič kranjskih brigadirjev kar ni mogel prehaliti. »Čisto zares mislim«, je dejal, ko je bil tako ponosen nanje, »pa saj svojega dela ne morejo skriti.

Kar pogledajte! In res je tako. Močno presega svoje obveznosti — in kar je najpomembnejše, vse to delajo z dobro voljo in s smehom na ustih.

»Lopata se bo segrela, če jo boš pustil ležati na soncu«, se je spet vpiknil Bogdan. »Kaj jo pa tako gledaš, ti jo primi! Ne bo te ugriznila!« mu je vrnil brigadir milo za drago. Salva smeha je bil naš skupen odgovor.

Se nekaj metrov poti med brigadirji in že smo bili prijatelji. Kar kmalu smo se domenili za rokometno tekmo s celjskimi mladinskimi funkcionarji in jim ob odhodu kar povprek klicali:

»Pa »žaklje« za gole prinesite s seboj!«

— — —

»Bili smo mladi in zelo srečni« je nekje zapisala sekretarka v dnevniki. Lepe so te besede in mnogo pomenijo.

Dragi kranjski brigadirji! D bi bili še dolgo mladi in zelo srečni! Veseli smo vas in radi vam imamo!

—ij

Mleka je in ni dovolj

POGOVOR Z DIREKTORJEM PODJETJA »MLEKO« V CELJU

V začetku leta so tudi v Celju dvignili prodajno ceno mleku na 56 din za liter. Namen tega je bil, da bi ceno mleku v Celju vskladili s ceno v ostalih mestih, pred vsem pa, da bi podjetje »Mleko« pomagali na lastne noge, saj je prejšnja leta krila podjetju primanjkljaj celjske občine.

Ker nas je zanimalo, kakšno je stanje v zvezi z odkupom in prodajo mleka sedaj in kakšni so problemi v zvezi z »mlečno krizo« v Celju, saj bi lahko rekli, da je mleka dovolj, pa hkrati tudi premalo, smo v razgovoru z ravnateljem podjetja »Mleko« tov. Maksom Sternom zvedeli marsi kaj, kar bo gotovo zanimalo tudi javnost.

— Sedaj, ko je prodajna cena mleku višja, prav gotovo podjetje nima več finančnih težav?

— Na videz tako izgleda, vendar to ne drži, je začel pogovor tovariš Stern.

— Vsi smo menili, da bo s tem konec težav za podjetje, vendar smo se pri tem ušli. Takrat nismo pomislili na okolnosti, ki so nastopile, kar je podjetje spravilo skoraj v podobno težko položaj, kot je bil pred leti.

— Kakšne so te okolnosti?

— Podjetje odkupuje mleko od družbenih kmetijskih gospodarstev, ki so med tem časom dvignili ceno mleku. Ko je podjetje dvignilo prodajno ceno mleka na 56 din za liter, so kmalu zatem dvignili ceno tudi zasebni proizvajalci. Njim se po taki ceni izplača prodajati mleko in so z njim v Celje kar »navarili«. Potrošniki pa po stari navadi, ki je še v ljudeh vkoreninjena, raje kupujejo pri njih mleko, ker ga nosijo na dom in, kot pravijo, ima njihovo mleko debelejšo smetano. Pri tem pa ne pomislijo, da mleko ni pasterizirano, da je polno primesi, nesnaga in večkrat tudi okuženo z bolezenskimi klicami. Pasterizirano mleko pa je prav tako mastno, le da so maščobne substance razbite na vse mleko enakomerno, hkrati pa je mleko, ki gre skozi našo mlekarino, zdravo.

— Torej gre v tem primeru za nekakšno »intervencijo« kmetovalcev, namesto, da bi bilo narobe?

— Prav ste rekli. To nam ravno povzroča težave. Mleko odkupujemo od kmetijskih gospodarstev, ki so kot rečeno vsled vloženih začetnih investicij v živinorejo, dvignila ceno. Podjetje pa odkupuje od njih vse količine mleka, saj s tem podpiramo družbeni sektor, čeprav ga večkrat v Celju vsled »intervencije« kmetovalcev vsega niti ne moremo prodati. Takrat smo primorani presežke mleka prodati mlekar-nam izven okraja celo po nižji ceni od odkupne.

— Potemtakem ima podjetje izgubo?

Tovariš Stern je poiskal v mapi kalkulacije za prvo polletje, kjer so razčlenjeni vsi stroški za liter odkupljenega mleka, ki ga plačajo po 45 din.

— S stroški vred nas po tej kalkulaciji mleko stane 65 din litra, prodajamo pa ga po 56 din. Torej je že tu 9 din izgube pri litru. Ker pa mleka celjski potrošniki ne odkupijo vsega, saj je za nekatere še vedno predrago, ter ga trošijo le za najnujnejše potrebe, mnogi se pa preskrbujejo z mlekom direktno od kmetovalcev, nastane vprašanje za podjetje, kam z mlekom?

— Zlasti letos v poletju, je nadaljeval tovariš Stern, ko je mle-

— Kako nameravate kriti izgubo?

— V prvem polletju smo izgubo nekako krili iz notranjih rezerv, v glavnem iz dohodka iz drugih dejavnosti. Podjetje se ukvarja razen glavne dejavnosti tudi s prodajo perutnine, jajc, sira, bonbonov in keksov ter s prevoznimi uslugami. Kako bomo krili izgubo odslej, pa še sami ne vemo.

— Vsekakor ni nekaj v redu v trgovini z mlekom?

ka dovolj, saj pravijo, da je letošnje leto »mlečno leto«, smo imeli težave s prodajo. Presežke smo bili prisiljeni prodati mlekar-ni v Radečah in mlekar-ni v Ptuj po 34 din. Seveda je pri tem izguba še večja, 11 din pri litru od odkupne cene. Pa še težave smo imeli, da smo ga lahko sploh prodali.

— To je splošen pojav tudi drugod. Po eni strani je mleka dovolj, hkrati pa ga ni, ker bi ga gotovo gospodinjke bolj kupovale, če bi bilo cenejše, saj je mleko zelo zdravo in koristna pijača. Ponudba je večja od povpraševanja, vendar v tem primeru zakon vrednosti ne deluje pravilno, sicer bi potrošnik po mleku prav

gotovo bolj posegal. Podobno je tudi z mlečnimi izdelki. Tolminskega sira n. pr. so polna skladišča, mnogim potrošnikom pa vsled sorazmerno visoke cene ni dosegljiv.

— In kako mislite v bodoče omiliti to »mlečno krizo«?

— Ko bo zgrajena nova mle-karna, to pa bo morda že letos, prav gotovo pa drugo leto, naj bi občina sprejela odlok o prepovedi prodaje nepasteriziranega mleka. Ta odlok je nujen, saj moramo enkrat tudi v Celju pome-sti s starokopitno navado, ko posamezniki kupujejo nečisto in nezdravo mleko dvomljive kvalitete. Takrat »intervencije« posameznih kmetovalcev ne bo, prodaja mleka, ki bo kvalitetno in zdravo, pa bo izključno v rokah moderne mlekarne, v kateri bo možna tudi predelava vseh presežkov.

— Ali menite, da bodo vaše prodajalne mleka ustrezale pogojem sodobne preskrbe z mlekom?

— O tem je bilo prav pred dnevi posvetovanje pri okrajni trgovinski zbornici. Zmenili smo se, s tem pa se tudi strinjajo merodajni pri občinskem ljudskem odboru, da bi naj čimprej prodajo mleka prevzela trgovska mreža. Naše poslovalnice bi bile potrebne obnove, stroški vzdrževanja pa so že sedaj močno bremenili podjetje. Trgovine v Celju so številnejše, razen tega so-dobno opremljene in se bodo mogoče lahko ukvarjale tudi s prodajo mleka. To zamisel bodo gotovo pozdravile tudi trgovine, saj se ne bodo več pritoževale, da jim konkurirajo s keksi in slaščicami prodajalne mleka. Še posebej pa bodo te zamisli veseli potrošniki, ko bodo lahko kupili mleko v vsaki trgovini skupaj z ostalim blagom vred, kot je to že sedaj primer v samopostrežni trgovini.

—ma-

Zemlja potrebuje ljudi

Na Smarskem, kjer je v ospredju gospodarstva prav kmetijstvo, morajo reševati precej občutljivih vprašanj. Ni proizvodnje, ki bi bila odvisna od tako raznih vplivov, kot je kmetijstvo. Smarska pokrajina je drobničavo raznolika, drobnoindustrijska, s pisanimi kmetijskimi kulturami, ki niso gospodarsko učinkovite. Stroji se zaenkrat še ne morejo povsod uveljavljati, mladi ljudje pa skušajo ubežati pred težavnimi, garaškim obdelovanjem gričevnatih zemljišč v mesta, v uk, v industrijo, da večkrat ostajajo na kmetijah samo starši, ki jim je težka ilovica že izpila moči. To niti ni presenetljiv pojav, da mladina unaja, ker si želi boljše življenje. V ostalih proizvodnih področjih že večinoma pojo stroji, ki olajšujejo človeku delo, samo v kmetijstvu je težko, ker so obdelovalne površine razdrobljene, kakor je tudi še miselnost kmetovalcev različna. Zemlja pa potrebuje ljudi, ki jo morajo negovati, da bo rodila. Vprašanje ljudi ne ostaja odprto samo na posameznih kmetijah, temveč čestokrat tudi v kmetijskih zadrugah, kjer se ljudje pogosto menjujejo tudi na vodilnih položajih. Pravijo, da v kmetijskih podjetjih ni dobrega kruha, da so prejemki mali, in to je res.

»Boljši bi morda lahko bilo,« je pričel že starejši obratni računovodja pri imenskem obratu ob-

sotelske kmetijske zadruge Jože Plevnik. »Več kot trinajst let že delam pri kmetijski zadrugi. Ni jih mnogo, ki bi tako dolgo vztrajali pri isti zadrugi, saj jih dosti pobegne drugam, kjer imajo boljše osebne dohodke. Tri leta imam še do pokojnine, pa se menda le redkemu dogodi, da bi se mu prejemki zmanjšali zadnja leta pred upokojitvijo. Pri nas v kmetijstvu, kjer so večne reorganizacije, pa se tudi to pripeti. Saj nič ne rečem, težave so: gospodarsko nismo močni, ker v kmetijstvu ni velikih dohodkov, proizvodni stroški pa so odvisni še celo od vremena, toda...« Nasmehnil se je malo otožno. Boleče je prav gotovo, če se »ubežniki« potem košajo z velikimi dohodki in povrh še lahko posmehujejo kmetijcem. »Midva oba sva preko trinajst let pri zadrugi, vztrajava,« se je bolj vedro nasmejal obratovodja Tone Počivalšek. »Kaj hočeva? Delati je potrebno, ker je potrebno tudi jesti. Menim pa, da se med in mleko ne cedita nikjer brez dela. Vsekakor pa bi bilo potrebno ostvariti primerno ravnovesje: kmetijski delavci so pre-slabo plačani.«

Da, temeljito bo potrebno spremeniti v kmetijstvu delovne metode, povečati proizvodnost gospodarsko zanimivih pridelkov in to tako, da bo vabljivo tudi za mlade ljudi.

s

Kdaj bo otvoritev žalske tržnice?

Zalski volivci že dalj časa zahtevajo ureditev tržnice, kjer bodo lahko prodajalci sadja in zelenjave nemoteno razložili svoje blago in ki bo dovolj v središču, da bo dostopna potrošnikom.

Lani je sicer že kazalo, da se bo to vprašanje zadovoljivo rešilo. Pod senci dreves so na travnati jasi med blokci, na dokaj primernem mestu pričeli pripravljati prostor za tržnico. Očistili so že okolico, tlakovali dovolj veliko ploskev, napeljali vodo. Pa je zadeva zaspala in so potrošniki upali, da bo oživila letos. Vendar še vedno ni.

Se vedno se prodajalci sadja, ki ga prinašajo iz okoliških krajev, potikajo po ulicah, pločnikih in vogalih, zdaj pred avtobusno postajo, pa spet pred bivšo trafiklo. Zraven pa odpadki po tlaku, koš sadja na tleh in zaprašenost ulica ob dnevnem pometanju.

Edini »lokalček«, kjer se v Zalcu prodaja sadje in zelenjava je daleč premajhen za potrebe trga. V njem je kljub prizadevanju oseba vedno gneča, ker kratkomalo ni prostora več kot za nekaj ljudi. Trgovinica ima premajhne prostore za skladišče, zato ne more imeti veliko zaloge. Zategadelj se čisto zgodi, da do-ločeno sadje ali zelenjava kmalu poide, da ga zmanjka za vse potrošnike. Ali ni to čuden paradoks sredi zelene in rodovitne Savinjske doline?

Zakaj se ne bi dokončno uredil prostor za tržnico in tam dovolilo vsem prodajalcem in proizvajalcem, da prodajajo svoje blago. Tudi zelenjavna trgovina naj bi tam imela ob lepem vremenu svojo stojnico. Prodajanje sadja po ulicah pa se naj bi prepovedalo, ker je menda vsakomur jasno, da je nehigiensko in neestetsko. Čeprav se menda predvideva gradnja trgovskega paviljona, kjer bo

prostora tudi za sodobno zelenjavno trgovino, pa bi do uresničitve tega načrta vendarle kazalo urediti začasno tržnico na prostem, ki je bil prvotno za to namenjen in je še nezaseden.

JG

Z avtomobilom v kupeju na dopust

Vlak je že nekaj časa poskakoval z gromozansko bržino, ki se nevarno majale potovalne torbe in kovčki. Skupino ob oknu je vseskozi polival znoj — odpravljala se je nekam na jug, kajti v tem času namreč vsa pota vodijo nekam na jug, k morju, kakor so baje nekoč vsa pota vodila v Indijo Koromandijo.

Mimo okna je bežala pokrajina, da si jo komaj razločil, saj veste, zaradi brzine. Mimo se je zvrstilo nekaj novih postajališč in pri vsakem novem postajališču si je eden iz »južne ekspedicije« obrisal znoj ter globoko vzdihnil: — Viš, same nove postaje, toda na tračnicah se ni prav nič spremenilo. Premetava nas, kakor jih je premetavalo v prejšnjem stoletju, morda še bolj. Če bi človek imel fičeka ali spačka.

— Da, je zehnila druga polovica. — Ko bi bil ti bolj podjeten. In otroci: — Zakaj pa nimamo avtomobila?

— Vprašajte očeta.

— Za to je še čas. Le potrpite še.

Potem je razgovor prekinil stric Pepi, to je, stric, ki ima avtomobil.

— Poglej njega, je rekla žena. — Ja, draga moja, je rekel mož, — on je vendar obrtnik. In kakšen avto tudi ima! — Orduš je vroče.

— Vidiš, kako bi nam prišel prav. Odpreš okno in imaš v najhujši vročini »fajn« hlad.

— Saj lahko tu tudi odpremo okno! Saj je odprto!

Počasi se je mračilo in hladilo. Vlak je še vedno poskakoval. Za fičekom in »spačekom« so prišle na vrsto še druge trdnice in tedaj je rekel mož:

— Treba se je sprijazniti s tem, da se peljemo z vlakom. Ta vožnja je tudi zanesljivejša. Z avtom se seveda lahko poljubno ustaviš, ne rečem, da ni boljši od vlaka, ampak kaj hočeš, saj ga bomo še imeli.

— Saj sam vidiš, da brez avta dandanes ne prideš nikamor.

Brez avta namreč nič ne predstavljaš, kajti noge so že zdavnaj odšle iz mode, kar pomeni, da niso več moderne.

oh

Dobri stroji - lažje delo

Prav gotovo so prvi traktor videli v Obsotelju med vojno. Danes, ko je pokrajina v marsičem spremenila lice, pa dnevno brni samo pri obsoteljski kmetijski zadrugi enajst traktorjev, za katere imajo tudi potrebne priključke.

Ni še dolgo, kar si je kmetijska zadruga v novi stavbi blizu železniške postaje v Imenem, kjer je tudi sodoben valjni mlin, uredila servisno delavnico za popravilo kmetijskih strojev. Tako delavnico potrebuje, če hočejo pr imerno negovati vse stroje, da bodo lahko opravljali delo. Kmetovalci, ki so nekoč pravili, da jim bodo traktorji spridili zemljo, da nes terjajo od kmetijske zadruge, da jim pomaga prav s traktorji orati, kositi in voziti.

Pred nedavnim so nabavili še nekaj novih priključkov in sodobno pripravo za mešanje krmil,

Traktor v zadrugi servisni delavnici

ki so potrebna za pravilno vzrejo živine. Tudi ta naprava deluje v zadrugi zgradbi v Imenem. Nedvomno pa bodo morali zgraditi še nekaj prostorov, da bo ob-

sotelska zadruga, kot je bilo predvideno, imela primerno urejen sedež v tej ljubki obsoteljski vasi na Imenskem polju.

s

Priprave za nov plačni sistem

Na občinskem ljudskem odboru Mozirje so se pred nedavnim lotili priprav za prehod na nov sistem nagrajevanja v državi upravi. V ta namen je Občinski ljudski odbor imenoval posebno komisijo, ki pripravlja predlog za razvrstitev delovnih mest v organizaciji občinske uprave. Z natančnimi kriteriji bo možno dokaj točno in objektivno določiti vrednost delovnega mesta. Komisija se je odločila, da bo razvrstila delovna mesta v 10 skupin. Tako bo vsak uslužbenec že vnaprej vedel kakšna je odgovornost delovnega mesta in kakšni bodo približni prejemki. To bo v prihodnje vsekakor bolj stimulativno vplivalo na dotok novih sposobnih kadrov v javno upravo. Upajo, da bo mogoče že kmalu preiti na nov način nagrajevanja, najpozneje pa s 1. januarjem 1962.

—er

Pomembni uspehi na področju komunalne dejavnosti

»Svet za komunalne stanovanjske zadeve občinskega ljudskega odbora Mozirje se je v preteklem in letošnjem letu ukvarjal s številnimi problemi s področja komunalne dejavnosti. Svet je aktivno posegel v gradbene in komunalne probleme, obravnaval probleme občinskih cest, vprašanje elektrifikacije in vodovodov in stanovanjsko izgradnjo.

Komunalna dejavnost se v občini dokaj zadovoljivo razvija, vendar pa ne tako hitro, kot narokujejo vsakdanje potrebe. V zadnjih letih so na področju komunalne dejavnosti dosegli lepe uspehe. Med največje uspehe sodi elektrifikacija. V občini je elektrificirano blizu 95% naselij in zaselkov. V elektrifikaciji, ki je veljala v zadnjih letih nad 350 milijonov dinarjev, so vložili največ sredstev sami prebivalci. Največ so prispevali s prispevki lesa in s prostovoljnimi delom. Pri elektrifikaciji podeželskih krajev so pomagale tudi kmetijske zadruge.

Velik uspeh je bil dosežen tudi

pri gradnji vodovodov. V zadnjih dveh letih so zgradili blizu 9 km novega vodovodnega omrežja. Nove vodovode so dobili v Mozirju, Šmartnem ob Dreti, Okonini in v Novi Stifli. Tudi pri gradnji vodovodov so prispevali precejšen delež prebivalci sami. Zgrajene so bile tudi delne kanalizacije v Mozirju, Lučah in Ljubnem ob Savinji.

Velikega pomena je tudi modernizacija ceste skozi naselja Gornji grad, Luče in Ljubno ob Savinji. Prebivalci teh krajev so bili rešeni naprijetnega prahu.

Svet je povečal posebno skrb vzdrževanju občinskih cest. Teh je na območju občine nad 50 km. Pri reševanju tega problema je svet tesno sodeloval s krajevnimi odbori. Le-ti so pokazali precej zanimanja in pomagali svetu pri številnih problemih. Razveseljiva je ugotovitev, da so državljani pokazali pri vzdrževanju občinskih cest precejšnjo pripravljenost s prostovoljnimi delom, prevozi in prispevki v lesu. Prebivalci Rečice ob Savinji in okoliških krajev so darovali za ure-

ditev brezpraznega cestišča iz glavne ceste od Rečice ob Savinji nekaj nad dva milijona dinarjev. Največ so prispevali v lesu in s prevozi. Tudi prebivalci vasi Trnavče nad Mozirjem so pridno delali na občinski cesti. Ta dva primera nista osamljena in jih jih je bilo še več.

Svet je posebej v preteklem obdobju posebno skrb tudi stanovanjski izgradnji. V zadnjih letih je bilo na novo zgrajenih nad 50 družinskih stanovanj. Kljub temu, da je bilo zgrajenih v zadnjih letih precej novih stanovanj, so ponekod še vedno stanovanjski problemi. Kaže, da bo treba v večjih krajih, kot so Mozirje, Nazarje in Gornji grad, nadaljevati s stanovanjsko izgradnjo.

Na področju gradenj je bilo izdanih v lanskem letu 78 gradbenih dovoljenj. V zvezi z novimi gradnjami so še vedno težave, ker niso izdelani zazidalni in ureditveni načrti. Svet tudi ugotavlja, da so nedovoljene gradnje v zadnjem obdobju zelo redke.

—er

Čitajte »Celjski tednik«

VABILO

Po 85. členu zakona o okrajnih ljudskih odborih in 46. členu statuta okraja Celje

sklicujem

XXXI. sejo okrajnega zbora in XXXVI. sejo zbora proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Celje. Obe seji bosta v četrtek, dne 24. avgusta 1961 ob 8. uri zjutraj v dvorani Okrajnega ljudskega odbora Celje, Trg svobode št. 9, I. nadstropje.

Predlagam naslednji dnevni red:

1. Poročilo o izvršitvi sklepov prejšnje seje.
2. Poročilo o vsebini dela skupnosti komun in o njenih bodočih nalogah.
3. Razrešitev predsednika OLO Celje in izvolitev novega predsednika.
4. Poročilo komisij za gospodarstvo.
5. Poročilo komisij za predpise.
6. Poročilo komisije za volitve in imenovanja.
7. Poročilo komisije za prošnje in pritožbe.

Vsak odbornik ima pravico pismeno ali ustmeno predlagati spremembe in dopolnitve dnevnega reda.

Predsim odbornike, da omogočijo točen pričetek seje.

Predsednik Okrajnega ljudskega odbora Riko Jerman I. r.

Gradnja nove šole v Celju

Na zahodni strani ob križišču ceste z Lave, Ipavčeve, Dečkove in ceste na Lokrovec je določen prostor za novo osnovno šolo. Tik ob Dečkovem naselju z Novo vasio in z vsem gosto naseljenim predelom mesta Celja bo ta šola približala pot do šole tudi učencem iz sosednjih naselij.

Ker bo po načrtu stal vzhodni rob bodoče šolske zgradbe tik ob cesti na Lokrovec, je bilo treba to cesto preložiti bliže k stoječim blokom kot premočrten podaljšek Ipavčeve ulice. Posrečeno urbanistično rešitev lokacije je z veseljem pozdravila Stanovanjska skupnost Dolgo polje ter s svojim prostovoljnim delom omogočila začetek gradnje.

Da bo nova šolska zgradba lahko zajela okrog 1000 učencev, mora biti primerno velika. Po načrtih inž. arh. Emila Navinske iz Ljubljane bo šola imela 5 etaž: kletne prostore, pritličje, prvo in drugo nadstropje ter nadzidek. Po zunanem videzu bo podobna osnovni šoli na Hudičini.

Oglejmo si njene prostore po načrtu. Zaradi visoke talne vode je predviden 60 cm visok nasip, nad njim pa še 70 cm do pritličja.

Kletni prostori so dobro izkoriščeni. Z južne strani se vrstijo: šolska kuhinja, jedilnica, mlečna kuhinja, shramba, pionirska soba s knjižnico, dve delavnici za tehnični pouk in kabinet za fotokopiranje. Na nasprotni strani se vrstijo stranišča, delavnica za razna popravila, prostor za kurivo, kotlarna in soba za telovadnega učitelja. Po kratkem stopnišču pridemo v pritličje, kjer so prhe in garderobe. Ob vsej njeni dolžini je na severni strani predvidena 4 m široka kolesarnica.

V pritličju se na južni strani vrsti 5 učilnic z veliko halo v sredini in dvema kabinetoma. Na

nasprotni strani hale so ločena stranišča, med njimi pa učilnica, risalnica s kabinetom in vzhodni v hišnikovo stanovanje. V teh in naslednjih halah so predvidene garderobe in vitrine za učila.

V I. nadstropju zopet sledi pet učilnic z dvema kabinetoma, na nasprotni strani pa poleg dvojnih sanitarij še garderoba za učitelje, zbornica, pisarna in soba za ravnatelja.

V II. nadstropju je zopet 5 učilnic z dvema kabinetoma, na nasprotni strani pa fizičalna in kemijska predavalnica s kabinetoma in sanitarijami. Za pevski pouk bi naj uporabili risalnico, ker je primerno velika.

Nadzidek nudi šoli še dve učilnici.

Šola bo stala približno na 2 ha velikem zemljišču in bo imela dovolj prostora za igrišče, vrt in primerno okolico.

Kljub podobnosti hudinjski šoli bo imela nova šola nekatere prednosti. Največja prednost je v tem, da bo podkletena. Imela bo dve kuhinji — šolsko in mlečno, končno pa še kolesarnico, ki jo

hudinjska tako zelo pogreša. Torej precejšen napredek.

Ima pomisleki? Človeku se zdi, da bi se dalo še nekaj izpopolniti. Ali ni jedilna shramba, ki stoji na koncu za šolsko kuhinjo, jedilnico in mlečno kuhinjo, predalet od šolske kuhinje? Ali ni jedilnica (4 m x 8 m), ki je za polovico manjša od šolske kuhinje, premajhna? V kleti manjka tudi prostor za ožimnico, če že imamo dve kuhinji. Ne glede na to, da je pri šoli hišnikovo stanovanje, bi gospodinjstvi pouk rabil še malo pralnico vsaj v demonstrativne namene. Ker so v kuhinji potrebni kotli in oprema širših dimenzij, se zdijo normalna 1 m široka vrata preozka. Take in druge malenkosti bi lahko preprečile poznejše prezidavanje.

Ker je smotrna oprema drugi del šolske zgradbe in mora biti pravočasno naročena, morda ne bi bilo napačno, če bi investitor že sedaj mislil vsaj na začetnega upravitelja, ki bi skrbel za popolno opremo nove šole kar, se je drugod že dobro obneslo.

-nik

KRI rešuje življenja

V LAŠKI OBČINI ZE ČETRTA KRVODAJALSKA AKCIJA

Preteklo nedeljo je bila v Se-dražu pri Laškem že četrta akcija krvodajalcev v laški občini.

Priznanje, da sodi laška občina glede krvodajalstva med najpožrtvovalnejše v republiki, je vsekakor opravičeno, saj se primeri, ko laški krvodarovalci rešujejo iz krize celjsko bolnišnico vrste in je teh zabeleženo že precejšnje število.

Da bi pa krvodajalsko mrežo v občini še razširili in število krvodajalcev povečali, so se Laščani odločili ustanoviti zbirna mesta na vasi. Tako je njihov namen izvesti to zamisel v Lenartu, Mariji gradu, kasneje pa še v Brezjah in Jurklostru. To bo prav gotovo pripomoglo še k uspešnejšemu delu krvodajalske službe.

Za vse te podvige v prizadevanju za ohranitev človeških življenj so laški »krvodarovanci« ne-dvomno vredni priznanja in pohvale.

leš

Jože Horvat-Jaki: Pišče

Učbeniki za prihodnje šolsko leto

Medtem ko je bilo vsako leto doslej pred pričetkom pouka zelo pereče vprašanje učbenikov, ker jih pač ni bilo, se je v zadnjem času položaj nekoliko popravil. Komisija za učbenike in priročnike pri Svetu za šolstvo LRS je namreč že poslala knjigarnam in šolam sezname učbenikov, ki jih bo mogoče dobiti pred začetkom šolskega leta. Učbenikov bo več kakor jih je bilo doslej, razen tega bo večina od sedmega razreda osnovne šole veljala najmanj pet let.

Ker je doslej reforma v največji meri zajela le osnovno šolo, je bilo mogoče zagotoviti učbenike z večletno veljavnostjo samo zanje. Nekaj takih učbenikov bo izšlo prihodnji dve leti, mednje sodi na primer učbenik »Spoznavanje družbe« za 4. razred osnovnih šol.

Gimnazija še ni reformirana, zato še ni znano, kateri učbeniki bodo veljali več let, čeprav je določeno, kateri so potrebni oziroma predpisani za posamezne razrede.

Za strokovne šole našteva seznam 79 učbenikov, pri čemer pa bodo morala vodstva sama določiti, katere učbenike bodo učenci uporabljali v posameznih razredih.

Na tem mestu navajamo po omenjenem seznamu obvezne učbenike za osnovno šolo. Ob naslovih so navedene tudi letnice prve izdaje, kar pomeni, da so veljavni in nespremenjeni vsi ponatisi od tega leta dalje. Za učbenike, ki so bili ob izidu seznama še v tisku, cene ne navajamo.

Učbeniki za osnovno šolo, ki bodo veljali pet let:

1. razred: Završnik, Gerlane, Ribičič, Prvo berilo 1959, 240 din; Završnik, Računica, 1961, izide septembra.
2. razred: Cvetko, Gerlane, Ribičič, Savli, Winkler, Drugo berilo, 1959, 160 din; A. Sežun, Računica, 1959, 100 din.
3. razred: Cvetko, Gerlane, Ribičič, Winkler, Tretje berilo, 1960, 250 din; Završnik, Računica, 1958, 160 din.
4. razred: Cvetko, Gerlane, Ribičič, Savli, Winkler, Četrto berilo, 1961, izide do septembra; Završnik, Zabkar, Računica, 1959; J. Tomšič, Spoznavanje narave, 1961, 560 din.
5. razred: Jamar, Klopčič, Safar, Peto berilo, 1961, izide do septembra; S. Pestotnik, Angleška vadnica, 1959, 220

din; A. Grad, Francoska vadnica, 1961, izide v oktobru; J. Gole, Ruska vadnica, 1961, izide med letom; B. Binter, Spoznavanje družbe, 1961, izide med letom; B. Uratarič, Spoznavanje narave, 1961, izide v septembru; J. Zabkar, Računstvo in geometrija, 1957, v ponatisu.

Med učbeniki, ki so predpisani za novo šolsko leto in ki bodo veljali morda samo eno leto, so dosednji učbeniki:

5. razred: Bajec, Pachetner, Slovenska jezikovna vadnica I, 1959, 150 din; D. Vodenik, Nemška vadnica I., 1957, v ponatisu.
6. razred: Jamar, Muser, Stefan, Slovensko berilo II, 1959, 240; J. Jurančič, Srbsko hrvaško berilo, 1958, 250; D. Vodenik, Nemška vadnica II, 1957, 200; A. Grad, Francoska vadnica II., 1956, 80; L. Petanec, Zgodovina starega veka, 1950, 160 dinarjev.
7. razred: Jamar, Muser, Stefan, Slovensko berilo III, 1955, 220; J. Jurančič, Srbsko hrvaško berilo, 1958 v ponatisu; D. Vodenik, Nemška vadnica III, 1957, 140; A. Grad, Angleška vadnica III, 1956, 200; A. Grad, Francoska vadnica III, 1956, 200; M. Zgonik, Zemljepisni pregled inženverskih zemlj., 1957, v ponatisu; F. Gestrin, Zgodovina za osnovne šole, 1957, 210; B. Hudales, Nauk o človeku, 1957, 230; I. Zobeč, Kemija, 1955, 250; Kvaternik, A. Zabkar, Fizika I., 1957, v ponatisu; F. Susteršič, Arimetika in algebra IV, 1957, 240; Branc, Jelenc, Ziegler, Zabkar, Geometrija III, 1960, ponatis.
8. razred: Jamar, Muser, Stefan, Slovensko berilo IV, 1955, v ponatisu; J. Jurančič, Srbsko hrvaška vadnica, 1959, v ponatisu; D. Vodenik, Nemška vadnica IV, 1957, 2250; Savnik — Kranjec, Zemljepis FLRI, 1957, 200; Hainz, Gestrin, Mikuz, Zgodovina za osmi razred osnovnih šol, v ponatisu; Zobeč, Kemija, 1956, 250; Kvaternik, A. Zabkar, J. Zabkar, Fizika II, 1957, 100; F. Susteršič, Arimetika in algebra IV, 1956, 160; Branc, Jelenc, Ziegler, Zabkar, Geometrija IV, 1956, 150; Prek, Teorija glasbe, 1961, 280 din.

Vse učbenike izdajata Državna založba Slovenije in Mladinska knjiga.

S POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Aurobindo S.: Der integrale Yoga. Hamburg 1957. S. 202/274.
Bruno G.: Heroische Leidenschaften und individuelles Leben. Hamburg 1957. S. 210/276.
Cézanne P.: Über die Kunst. Hamburg 1957. S. 210/276.
Cvetko V. & E. Serpan: Telesna vzgoja v osnovni šoli. Ljubljana 1960. S. 210/41.
Krajičević F.: Analiza poslovanja podzračja. Zagreb 1960. S. 208/17.
Novak V.: Slovenska ljudska kultura. Ljubljana 1960. S. 210/50.
Priročnik za splošno vzgojo in pouk v osnovni šoli. Ljubljana 1960. S. 210/29.

Privremeni tehniški propisi za fundiranje na šipovima. Beograd 1960. S. 208/14.
Prodanović T. T. & S. Kukić: Elementarna metodika radioničke nastave. Beograd 1960. S. 208/50.
Wurz A.: Reclams Operettenführer. 7. Aufl. Stuttgart 1956. S. 209/55.
Remplein H.: Die seelische Entwicklung des Menschen im Kindes- und Jugendalter. 8. Aufl. München & Basel 1960. S. 207/64.
Stojković-Cvetkov Lj.: Elektrone mašine. I-II. Beograd 1960. S. 211/5.

Kančna temeljni kamen

Pred dnevi so na rahli vzpetini nad Bistrico, ki se vije skozi Lesično, končno položili temeljni kamen za novo osnovno šolo. Slovesnost je prišel predsednik šolskega odbora Andrej Turnšek, ki je zbrusil še precej podplatov povsod naokrog, da je končno gradnja postala resnica. Temeljni kamen pa je položil predsednik šmarske občine Joško Lojen, ki je ob tej priliki poudaril: »Želim, da bi naša mladina še v dolge rodove obiskovala šolo, ki jo danes pričujemo graditi, v miru, da nikoli ne bi bilo nikogar, ki bi spet hotel rušiti, kar gradimo.«

Nova šola bo sodobno urejena s štirimi učilnicami, prostorom za šolsko in učno kuhinjo ter učilnico za tehnični pouk. Visokopritlična zgradba bo stala na prijetni legi nad naseljem. Tik ob njej nameravajo postaviti tudi spomenik padlim borcem z grobnico, tako da bo nova šolska stavba skupno s spomenikom predstavljala dostojen spomenik boju kozjanskega ljudstva za svobodo in napredek. Na gozdni rebri nad naseljem so odkrili dovolj močne izvirne za gradnjo vodovoda, ki ga nameravajo napeljati v šolo in po naselju. Ljudje se za gradnjo močno zanimajo in so sami že zbrali preko 250 pr. m. gradbenega lesa ter tudi gotovine v skupni vrednosti 1 milijon dinarjev.

Tudi Ljubno ob Savinji je dobilo primeren kopalni bazen. Res je, da nima olimpijskih mer, toda navzile temu, so se ga gostje, ki so letos prišli na počitnice v ta kraj, hudo razveselili. Vanj so speljali vodo Savinje, v prihodnje pa bodo v to betonsko korito napeljali vodo toplejšega potoka. Tako bo kopanje tudi bolj prijetno kot zdaj, ko je voda še zmeraj bolj hladna kot topla.

OTROCI nas opozarjajo

Vzgoja je zapleten proces. Posledic dobre, kakor tudi slabe vzgoje ne morejo točno predvideti, niti pravočasno registrirati, ker se pojavljajo včasih prej, včasih pozneje.

Stalno prebiramo, poslušamo pa tudi govorimo o čutu odgovornosti do vzgoje novega rodu. Soli in kadru prepuščamo naloge, ne nudimo pa dovolj potrebne pomoči. Ko prihaja do težav, se kaj radi izgovarjamo na račun vzgojiteljev, kot da je le od njih odvisno, kakšne vzgojne rezultate dosegamo pri vzgoji mladine.

Mnogokrat načujemo tudi vprašanje vzgoje predšolske mladine, včasih tudi vzgoje starejših mladine, ki zapuščata redne šole, kakor tudi vprašanje vzgoje mla-

dih ljudi, ki si ustvarjajo lastno družino. Predavanja, nasveti, odgovori na vprašanje v šolah za starše — vse to je zelo koristna oblika, vendar ostaja izven vrst obiskovalcev teh šol pretežna večina mladih staršev, od katerih pa je gotovo veliko število takih, ki pri vzgoji svojih otrok delajo velike napake.

Vsak, ki ima otroke ali pa mu je od družbe poverjena naloga, da jih vzgaja, ve, kako težko je dosegati dobre vzgojne rezultate. Ze zato moramo biti hvaležni vsakomur, ki nam lahko postreže s praktičnimi izkušnjami ter nas opozarja na ta ali oni pojav ali pomanjkljivost, kateri se lahko v bodoče pravočasno izognemo.

Poskušal bom pojasniti, kaj me

je pripravilo do tega, da sem napisal ta članek.

Mlad družinski par se je razšel. Edinega otroka, tri leta staro deklico je sprejel možev brat, ki je tudi poročen in ima že dva otroka. S tem naj bi bila zadeva rešena. Bivša zakonca sta se znebila »breme« in jim je odprta pot v nov zakon. Po mojem oknom se dnevno igrajo, pa tudi prepirajo in kričijo otroci. Včasih se tudi pogovarjajo. Takrat prisluhnem, ker me zanima in ker sem radoveden, zakaj naenkrat toliko resnosti in miru.

Nekega dne je bila v središču omenjena deklica. Eden od otrok, pozneje sem ugotovil, da je bil to njen bratranec se je hotel pohvaliti s svojo novo »sestrico« in jo je pred vsemi vprašal: »Bebica, povej, če imaš rada svojo mamico.« Še bolj sem prisluhnil. Mislim sem si, kako bo revček odgovoril na to vprašanje, saj tri leta star otrok ne more imeti obsežnega besednega zaklada. Vendar je odgovorila, toda kaj in kako. »Mamice nimam rada — me je vigla na cesto — je glada...« Ne

bom opisoval, saj tudi ne bi mogel opisati tega, kar so čutili otroci okoli nje.

Pozneje mi je tudi moja hčerka pripovedovala, kaj vse že zna povedati »uboga« Bebiica. Pričela je, da je revica brez mamice, da je prava mamica grda, da jo nova mamica ima rada in da so jo naučili, da mora tako govoriti o svoji »gladi« mamici. Kaj bo še s tem otrokom, ne vem, vem le to, da tudi njena nova »bajata« povzroča precejšnje preglavice v okolici in v šoli.

Pa še drugi primer v istem vzgojnem okolju.

Na počitnice je prišla deklica iz mesta. Ima mačeho, o kateri govori svojim sovrstnicam, da je hudobna, da je nima rada, da ji ne dovoli, da bi šla na morje, da jo bo pa vendar oče poslal na morje in da bo vse sam plačal. Poslušal sem otroške komentarje. Po njihovih pojmihi je to zlobna ženska, nekaj strašnega, kot vse mačeha v pravljicah...

Otroci govorijo o tem tudi doma. Stari različno pojasnjujejo — mnogokrat tudi nepravilno.

To sta sicer drobna, vendar le navidez drobna primera. V mlada srca vsajeno seme klije in se po svoje odraža v odnosu do znanih in neznanih ljudi. Otrokov duševni razvoj motijo vsi ti razni vplivi in vzgojiteljeva dolžnost je, da se z njimi seznanja. ali smo morda preveč zahtevni, če trdimo, da je potrebno posvečati več skrbi vzgoji otrok na vseh stopnjah, da je potrebno nenehno vzgajati tudi same vzgojitelje — v tem primeru tudi starše?

Na vsak način poskušajmo razširiti mrežo šol za starše, kakor tudi sekcije za vzgojno problematiko pri krajevnih organizacijah SZDL. Ko bomo sestavljali programe za izobraževanje, bomo morali upoštevati mnenja vseh, ki so zainteresirani na tem področju družbene dejavnosti. Kakor zdravstvo, tako je potrebna tudi vzgoji dobra preventivna služba, katere nikakor ne smemo zanemarjati.

-go

Mladina pri gradnji Sutjeske

Konec tedna je iz Celja odpotovala druga skupina mladih članov društva TVD Partizan, ki bo sodelovala pri urejanju in graditvi Sutjeske, enega največjih spomenikov narodnoosvobodilne borbe. V drugi izmeni so bili mladinci in mladinke gabskega društva Partizan, kar kaže, da so v tem društvu vzeli nalogo, da naj njihovi mladi člani sodelujejo pri gradnji Sutjeske zelo resno. Zal se te odgovornosti nista zavedli društvi Partizan v Grizah ter Velenju.

Vaše vrstice

Tega ne moremo objaviti

Pred dnevi smo dobili zanimiv dopis o ljudeh iz doma onemoglih, ki žive v gradu »Grmovje«. V tem dopisu so omenjene zelo zanimive pozitivne reči in prizadevanja, a tudi nekaj kritike o prehrani in podobno. Čeravno je dopis zanimiv in dokaj poučen, ga ne moremo objaviti, ker se pisec na kraju ni podpisal. Same inicialke — začetnici primka in imena — pa seveda ne zadostujejo.

Zato ob tej priložnosti še enkrat posebej opozarjamo vse bralce in dopisnike, ki nam pišejo za rubriko »Vaše vrstice« ali za druge rubrike, da morajo na koncu dopisa brezpogojno pripisati svoje ime in priimek ter mesto stalnega bivališča. Ne zamerite tega, prosimo, ker vsi nepodpisani dopisi neusmiljeno »letijo« v koš, čeravno so dobri.

Uredništvo

ODGOVOR

Ribnik in prijetne vonjave

V zadnjih številkih »Celjskega tednika« sta bila objavljena članka »Ribnik« in »Za prijetne vonjave«, ki oboje kritično obravnavata ureditev celjskega parka. Ker kolektiv Javnih nasadov urejuje te objekte, ne moremo mimo teh kritičnih pripomb.

Menimo namreč, da sestavki obravnavajo le negativne pojave, ne moremo pa v njih zaslediti truda in prizadevanja kolektiva za ureditev mesta. Menimo tudi, da bi bilo še bolj potrebno kritizirati nekatere občane, ki pozabljajo, da so javni nasadi namenjeni vsem in da vsaka škoda zahteva dodatna sredstva.

Ne čudimo se, vendar je res, da je v Celju nekaj ljudi, ki ne znajo ceniti

prirodne lepote, pač pa imajo poseben užitek, da hodijo po travi, lomijo grmovje, trgajo cvetlice in podobno.

Morda je tudi prav, da javnosti pojasnimo, da prav zaradi posebnih pogojev za gojitev lokvanjev in reje ribic bazen v parku ne moremo prevečkrat čistiti, ker bi sicer uničili chojce.

Ob koncu še enkrat prosimo Celjane, da bolj pazijo na nasade, ki so okras mesta, da nasadi, zelene površine in park nudijo delovnim ljudem možnost sprostitve in počitka. Razen tega pa ne smemo pozabiti, da vzdrževanje nasadov precej stane in da ta denar dobimo iz občinskega sklada.

Kolektiv Javnih nasadov

ROPOT Z IPAVČEVE ULICE

V našem oddelku vsi radi prebiramo »Celjski tednik«. Vse rubrike in strani. Zlasti pa rubriko »Vaše vrstice«, kjer državljani opisujejo razne pojave tako kot jih sami vidijo. Zato smo se odločili, da vam še mi pišemo.

Celjsko bolnišnico nenehno obnavljajo. To je prav, saj je od dobre bolnišnice navadno tudi odvisno, kako bodo ljudje ozdravljani.

Vendar nečesa ni moč s sredstvi popraviti. Eno procelje bolnišnice namreč meji na Ipavčevu ulico. Čeravno ne bi pričakovali, je to po deseti uri velik promet. Neugodno je tudi, da hrup motorjev vznemirja predvsem bolnike kirurškega oddelka, ki so potrebni počitka. Ko smo o tem razpravljali, smo menili, da bi se lahko v Celju tudi to hibo odpravilo.

Verjetno ni možno v nočnem času popolnoma zapreti ulico, lahko pa bi prometni varnostni or-

gani s posebnimi znaki prepovedali uporabo močnega plina — zlasti motorjem in mopedom — v nočnih urah.

Vsi, ki smo o tem razpravljali, smo mnenja, da bo to prošnja težkih bolnikov lahko rešiti, če bo le dovolj volje in uvidenosti. Sicer pa šoferji in šoferji amaterji dobro vedo, da se po težji nesreči znajdejo prav na kirurškem oddelku.

Stanko Skočir

Ureditev parka v Slovenskih Konjicah

V Slovenskih Konjicah že dalj časa pripravljajo o ureditvi parka pri kmetijskem gospodarstvu. Pred nekaj leti so ga sicer že deloma uredili, toda ker ga nihče ni vzdrževal, je sčasoma zopet prišel propadati. Tako ni sedaj v uporabnem stanju niti ena klop, steze so neurejene. Letos so imeli namen, da bi pri urejanju pomagala mladinska brigada, toda do sedaj je še malo storjenega.

Zdaj je stanovanska skupnost dala izdelati idejni načrt ureditve. Med osnovnimi nalogami bo vsekakor ureditev obeh manjših ribnikov, dalje odstranitev nepotrebnega grmovja in namestitve potrebnih klopi. V načrtu je še postavitev manjšega bifeja, kjer bi lahko nudili sprehajalcem okrepčila.

Za vse to bo seveda potrebno vložiti precej sredstev, vendar je ta kraj najbolj primeren za domači vsakodnevni oddih prebivalcev Slovenskih Konjic. Poleg parka je urejeno tudi igrišče za košarko, kasneje pa bo možno še urediti nekatera druga manjša igrišča. Na stanovanski skupnosti menijo, da bo potrebno letos do konca izvesti vse potrebne meritve in izdelati vse načrte ter predračune, da bi tako lahko v prihodnjem letu zagotovili denarna sredstva, če ne v celoti pa vsaj delno.

L. V.

Nenavadno pismo iz Amerike

Od naše naročnice Mary Jeray smo iz Amerike sprejeli pismo, ki ga na njeno željo objavljamo. Ker uredništvu zadeva, o kateri g. Jeray piše, ni znana, prepuščamo nadaljnjo obravnavo prižadetim.

G. urednik!

Oprostite mi, ker Vas prosim za posredovanje.

V Bočno se je namreč prišel iz Amerike človek, z imenom Joe Rop. Ta je zivel nekaj let z mojo sestro Antonijo Kajuh-Mikek. Ob svoji smrti leta 1955 je pokojna sestra zapustila lepo premoženje. Le-to je bilo namenjeno meni in ožjim sorodnikom. Ker pa je Joe Rop dobil v Ameriki advokata in temu natvezel, da pokojna ni imela ničesar in da je celo njen pogreb moral plačati s svojimi 1000 dolarji, je uspel advokata o tem tudi prepričati. Isto se mu je posrečilo tudi pri našem advokatu. Od tega je minilo že šest let.

Ker pa po Bočni še zdaj krožijo te neresnične govoriče, želim povedati resnico o svoji sestri, ki je bila marljiva in poštena. Naj zvedo tudi sorodniki Frank-Antonija Mikek in znanci, da je resnica povsem druga, kot jim jo prikazuje on.

Mary Jeray
5644. W. Oklahoma
Lo. -9 Milwaukee Wise
U. S. A.

PLANINA PRED PPAZNIKOM

Dnevi, ko se spominjamo množičnega odseljevanja slovenskih družin iz okoliša Planine, so za ta kraj veliki dnevi, saj se hkrati spominjamo tudi velike vstaje slovenskega naroda. Tako je 17. avgust upravičeno krajevni praznik Planine.

Prebivalci Planine se že dalj časa pripravljajo, da bodo svoj krajevni praznik kar najlepše proslavili. Vse krajevene organizacije so se povezale in pripravljajo proslavo skupno.

V soboto zvečer bo domača igralska skupina uprizorila Mire Pucove igre »Operacija«. Dejavnost te skupine je zlasti v zadnjih dveh letih zelo živahna. Saj domala ni praznika, da ne bi uprizorili kako izro ali pripravili posebno prireditev.

V nedeljo jutraj bo pred spomenikom žalna svečanost v spomin vsem padlim iz našega kraja, ki so za svobodo žrtvovali svoja življenja. Na slavnosti bodo nastopili tudi številni recitatorji, ki bodo interpretirali najboljše dela o junaški borbi slovenskega naroda.

N. N.

CESTE OMAGUJEJO

Ceste so danes pomembno ozilje v družbenem življenju, zato je vprašanje doorn cest zelo pereče. Promet se je v primerjavi s preteklimi leti presenečljivo povečal in ceste, ki so bile zgrajene še v časih vozarjev, ne morejo ustrezati številnim motornim vozilom, ki z vedno večjo hitrostjo drve križem po deželih. Cestarji tudi ne zmorejo vsega opraviti, ker jim čestokrat primanjkuje materiala za makadamske ceste, koder avtomobili sproti razmetujejo zgrnjen gramoz. Mimogrede smo ujele cestarja Sketa in Vavrička, ki zagrizeno kljubujeta obsoteljski cesti pri Podčetrtku, pa ji vendar nista večkrat kos.

»Poglejte,« je pričel cestar Sket, »okrog 3 km ceste imam v oskrbi; pa komaj jo na spodjem koncu napnem in zgrabim kamenje, bi že davno moral pričeti na zgornjem, kjer so spet jame. Promet je najmanj trikrat večji, kot je bil pred leti. Jezijo se šoferji, pa tudi cestarji nismo najboljše volje. Asfalt je edina rešitev, vam rečem, če se bo promet tako razvijal tod naokrog, kot se je zadnja leta. Pa dosti upanja nimamo,« je skoraj preveč črnogled vzdihnil možak.

»Preden boste penzijo dosegli, brez skrbi, bo obsoteljska cesta verjetno tudi gladka,« smo ga poskušali potolažiti. Res je, da je več kot potrebno urediti cestno

omrežje: v celjskem okraju najbrz prav proti jugovzhodu, kjer se je doslej najmanj napravilo in je pokrajina že od nekdaj bila najhujš zaostala. V povojnih letih so vsekakor tudi v sentjurski in šmarnski občini napravili ogromen skok, gospodarstvo se krepi, nujno pa je vzporedno z ostalim popraviti in obnoviti ceste, sicer bodo omagale in celo zavirale hitrejši napredek. Ceste so pa potrebne tudi za razvoj turizma, ki ima ugodno zibel v Rogški Slatini, v Obsotelju in na Šmarnskem splohu. Razdrapanje, prašne gramozne ceste vsekakor niso vabljive, pa četudi lahko ugotovljamo, da je glede na nočitve Rogška Slatina močno v ospredju.

»Ja, ko bi se cesto asfaltirali,« je vzdihnil tovariš Vavriček in nekako ježno sunil z lopato v gramoz, ko se je oziral za voznikom bleščečega rekorda, ki je cestarjema nekako obsojajoče zamajal z glavo. Sicer pa šoferji dobro razumejo cestarjeve težave, kar so dokazali na svojem slavu v Rogški Slatini, ko so podelili pismene in denarne zahvale pristavškemu cestarju Janezu Kregarju ter šmarnskemu in podplat-skemu. Ceste ne smejo omagati: zato je odgovorna celotna družba in čimprej je potrebno nekaj ukreniti, a od Stor pa bolj pihiteti.

s

Zakaj tako?

(ŠE ENKRAT IPAVČEVA ULICA!)

Po težki operaciji sem komaj upala, da bom kdaj spet shodila. Toda zdravniška pomoč in pravilna nega so opravile svoje. Res je laže opisati trpljenje in muke kot prizadevnosti in delo zdravniških sester in zdravnikov. Od ranega jutra do pozno v noč so nam pomagali, skrbeli za nas in skušali popraviti zamujeno..... skušali so ustvariti občutek, da smo že zdravi, da bomo zdravi, skušali so nam viliti zaupanje. Uspelo jim je.

Veliko naporov je bilo potrebnih, veliko prizadevanj in truda. Toda nečesa le niso mogli odpraviti. Ropota in kalenja nočnega miru na Ipavčevi ulici, ki je mnogim težkim bolnikom neznosno in škodljivo. Prometni organi bi lahko to preprečili, varnostni organi pa bi lahko preprečili tudi nočno razgrajanje v tej ulici. Tisoči bolnikov, ki se na kirurškem oddelku izmenjujejo, bi jim za to bili hvaležni.

Pavla U.

Rabimo samo kruh

Pred dobrim letom so na Mari-borski cesti zaradi nekaterih nepravilnosti ukinili zasebno pekarno. Pozneje je v tej pekarni peklo kruh podjetje iz Stor. Vendar pa kruha delavci niso mogli dobiti pred odhodom na delo. Zato je tudi bližnja trgovina začela prodajati zgodaj sveži kruh. Ker pa je trgovina začela obratovati šele po sedmi uri, so delavci kupovali kruh v bližnji prodajalni mleka.

Toda letos spomladsi so tudi to mlekarno zaprli, prostore pa je zasedla vinarska zadruga iz Drniša v Dalmaciji.

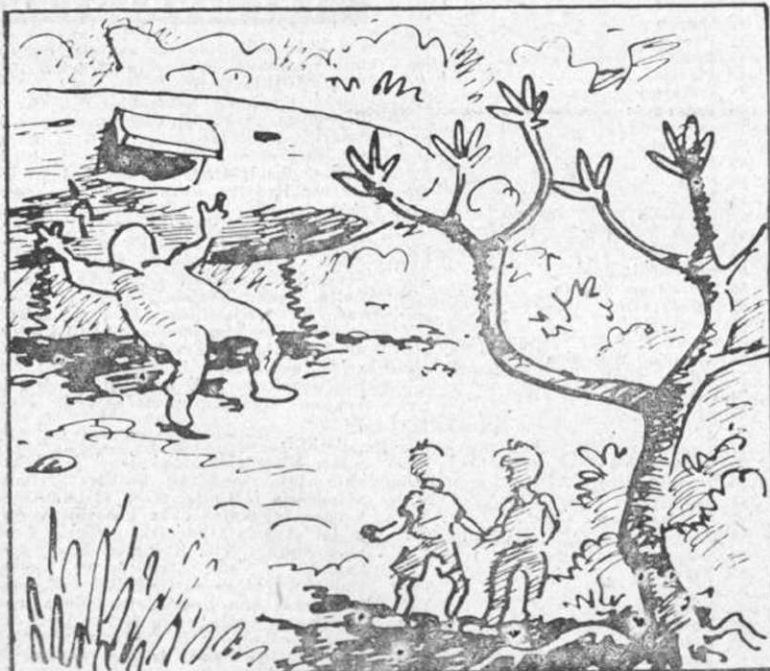
Razumljivo je, da so prebivalci prizadeti. V enem letu so izgubili kar dve prodajalni kruha. Ena pa se je celo spremenila v točilnico. Razumljivo je tudi, da si potrošniki iz tega dela mesta želimo, da bo ta vrzel čim hitreje odpravljen.

Ferdo Primec
Resljeva 9 — Celje

RIŠE:
VLADO PIRNAT

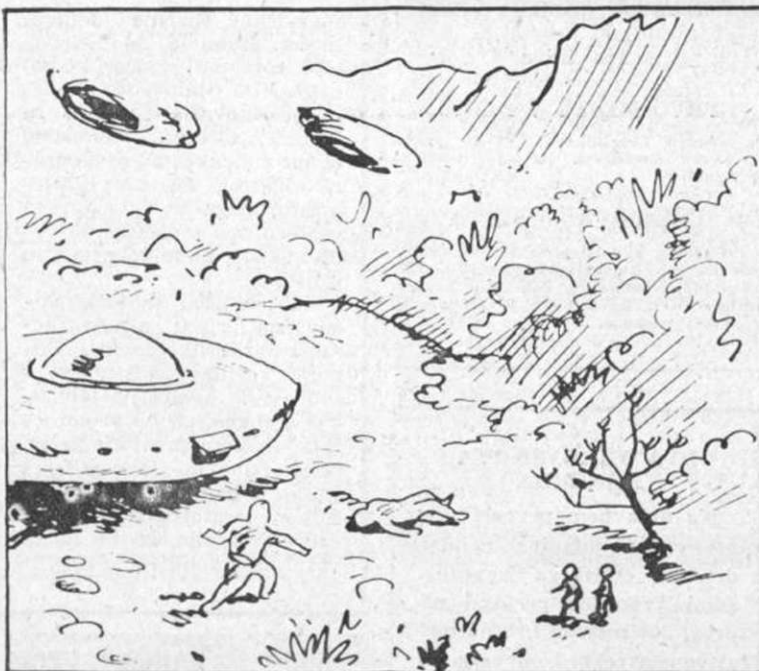
Zemljini rešitelji

PIŠE
JOŽE JESIŠ

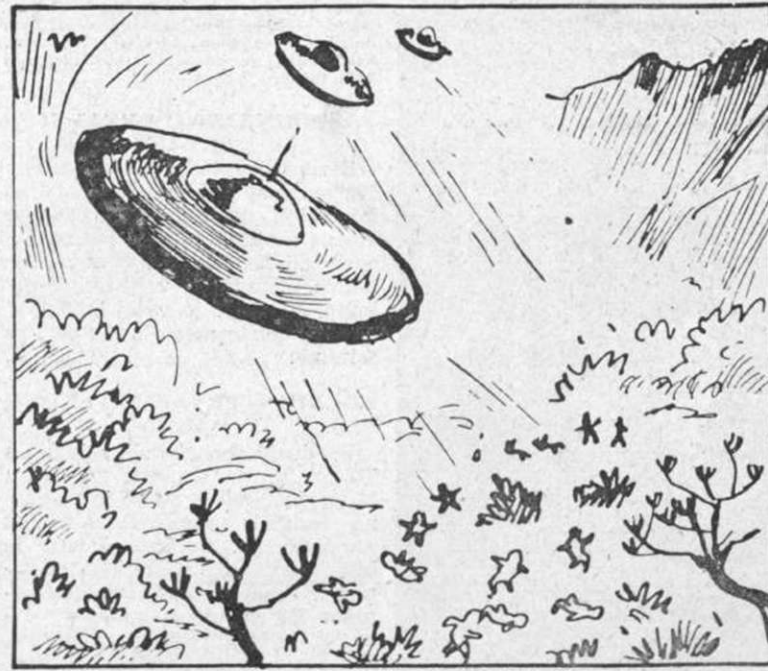
31.

Pred njunimi očmi se je velikan zamajal in smrtno zadet padel. Iz goščave so še vedno streljali s svetlobnimi izstrelki. Takoj sta razumela. Roparji, ki so jih ugrabili na Zemlji, so se zato skrili v goščavo. »To so pa gotovo zakleti sovražniki, da se niti pozdravili niso,« je razpletal misli Vili

32.

»Sedaj se pozdravljajo, pa še kako prijateljsko,« se je zlo-vešče nasmehnil Janez. Zadnji dve raketi sta vzleteli. Poleteli sta proti goščavi. Dečka sta z vzradoščenim pogledom sprem-ljala njun let. Kakor iz sanj ju je zbudilo nerazločno mrmra-nje Ozrla sta se. Pred njima je stal drug dolgin. Brez besed sta krenila proti raketi in vstopila.

33.

Raketa je vzletela. Poletela je proti goščavi. Mala pusto-lovca sta s svojega prostora videla, kako sta raketi trosili smrt med pritlikavci. Šele, ko so vsa trupla ležala negibna, so ra-kete odleteli. »Tudi naju gotovo kaj takega pričakuje,« se je poslavljajal od življenja Vili.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Osem prvih mest

ZA ATLETE KLADIVARJA NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

Centralni stadion ob Titovi cesti v Ljubljani je bil tri dni (od petka do nedelje) prizorišče letošnjega najpomembnejšega atletskega tekmovanja v državi — državnega prvenstva za moške in ženske. To je bil prava revija jugoslovanske atletike, lahko bi rekli tudi prva uvertura evropskemu prvenstvu, ki bo čez trinajst mesecev v Beogradu, saj se je na njem zbralo 450 tekmovalcev iz 43 atletske kolektive, ki so se borili za 37 naslovov državnih prvakov. Med udeleženci so imeli Celjani najštevilnejše zastopstvo, vsega skupaj 46 atletov in atletinj.

Program tekmovanja je bil sestavljen tako, da so bila dopoldne na sporedu predtekmovanja in pa nastopi tekmovalcev v atletske mnogobojih, popoldne pa zaključne, finalne borbe.

PRVI DAN

STOŽIRJEVA PETA

Prve so tekmovalce končale tekačice na 50 metrov čez ovire. V finale se je uvrstila tudi mlada članica Kladivarja, Stanka Stožirjeva, ki pa se je v zaključnem teku uvrstila šele na peto mesto s slabim časom 15,5 sekunde. Presenetljivo je zmagala članica zagrebske Mladosti, Milka Babovičeva v času 11,5 sekunde.

LORGER IN KOLNIK V FINALU

Polfinalna tekma na 100 metrov za moške se je uspešno končala za oba Celjane. Tako je Lorger zasedel v prvi skupini drugo mesto s časom 10,9, Kolnik pa prvo v drugi s časom 11,0. S tem sta se uvrstila v finale, kjer sta dosegla izreden uspeh. Stanko Lorger si je v finalu pošteno zaslužil prvo mesto. Dosegel pa je enak čas — 10,7 sekunde — kot so ga sodniki izmerili še drugoplasiranemu Mikulecu ter drugemu predstavniku Kladivarja v tej disciplini, Mirku Kolniku, ki je zasedel tretje mesto.

To je bila prva zmaga Celjana na sedemnajstem državnem prvenstvu. Ko so pozneje Lorgerja vprašali, kaj meni o govoricah, češ, da je že na zatonu svojih uspehov, je dejal: Res je, da so veliko govorili o tem, kako me bodo premagali tekači vse od Maribora, Zagreba in Beograda. Vendar bi vsem mlajšim položili na srce te-le besede: najprej je treba ba resno trenirati, se vestno pripravljati na tekmovanja, na njih pa nastopati zbrano in odločno. Šele na ta način pridejo uspehi.

V TEKU NA 10.000 METROV je od treh prijavljenih Celjanov nastopil le Primožič, ki je v hudi konkurenci zasedel sedmo mesto. Zmagal pa je Ivanovič, ki je kot tretji Jugoslovian tekkel na tej progi boljše od 50-tih minut.

SILANOVA — NOVA DRŽAVNA PRVAKINJA

Veliko zanimanje je vladalo za finalni tek žensk na 400 metrov. Med nastopajočimi so bile kar tri Celjanki. Začetek je bil hiter. Pričakovali smo odlične rezultate. In ne zaman. V zadnjih metrih pred ciljem se je vnela ogorčena borba za prvo mesto med Silanovo in Simičevo iz Beograda. To je bila borba za prvi v pravem pomenu besede. Zmagala je članica Kladivarja, Tea Silan, ki je postavila hkrati nov državni rekord v času 57,0 sekund. Isti čas je dosegla tudi drugoplasirana Simičeva. Tretja je

Lorger, Kolnik...

bila Slamnikova 58,5, četrta pa Gašparutova (obe Kladivar) v času 66,8 sekunde. Ko so se najboljši tri zbrale na častnem odru za podelitev priznanj, je Slamnikova čestitala svoji klubski tovarišici k lepi zmagi in vrhunskemu rezultatu s — poljubčkom. Lepo, ali ne?

NARAKS — DRUGI NA 800 METROV

Izredno razburljivo je bil finalni tek moških na 800 metrov. Naraks se je sprva držal v ozadiju. Šele 500 metrov pred ciljem je začel siliti naprej. Končno mu je pripadlo tradicionalno drugo mesto na tej progi v času 1:55,4 za Ljubljano Borutom Ingoličem, ki je bil od Celjana hitrejši za 4 desetinke sekunde. Sedmo mesto v tem teku je zasedel mladinec Martin Štajner s časom 1:57,3.

ČETIRTO MESTO ZA ROZMANOVO

Pri skoku v višino za ženske je brez posebnih težav zmagala Olga Gere s 165 cm, članica Kladivarja Ela Rozmanova pa je zasedla častno četrto mesto s 145 cm. Če bi Urbančičevi štel uspeh, ki ga je dosegla v tej disciplini za peterboj, bi bila tretja Jugoslovanka pri skoku v višino s 152 cm.

FINALE V KOPJU — BREZ BRODNICA

Kakor Kolnik, tako se tudi Brodnik ni prijavil za deseterboj, ampak za nekatere druge posamezne discipline. Velik uspeh smo od njega pričakovali zlasti v metu kopja. Žal, se ni uvrstil med najboljše. Pri metu okoli 65 metrov, kar bi mu zadostovalo za eno najboljših mest, se je kopje zapikilo izven odmerjenega prostora. Škoda in smola.

ODLIČNE ŠPRINTERKE

Štafeta 4 krat 200 metrov za ženske je znova prinesla veliko afirmacijo celjski atletiki, saj so mladinke Lubej, Kramarič, Šerbec in Čede postavile nov državni in republiški rekord za mladinke v času 1:44,4. Zmagale pa so z prednostjo več desetnih metrov!

V ŠVEDSKI ŠTAFETI — ČETRTI

V švedski štafeti 400 × 500 × 200 × 100 metrov so zmagali tekači Mladosti z novim državnim rekordom 4:51,1. Člani Kladivarja so v tej disciplini zasedli četrto mesto s časom 2:01,9.

DRUGI DAN

URBANČIČEVA DRUGA V PETERBOJU

Medtem, ko je Nataša Urbančičeva po prvih treh disciplinah, ki so jih opravile prvi dan tekmovanja, zasedla šele tretje mesto, se je drugi dan tako popravila, da ji je nazadnje pripadlo častno drugo mesto za Ireno Škerjanc, ki je zbrala 3,921 točk. Nataša pa je nabrala 3,845 točk. Sicer pa dosegla naslednje izide: višina — 152 cm, krogla — 19,39 m, 200 m — 28,6, 800 m zapreke — 12,7 in daljina — 320 cm. Druga Celjanka, Kladnikova je zasedla šesto mesto s 3,171 točke.

ŠTIRINAJSTIČ DRŽAVNI PRVAK

Z zmago v teku na 110 metrov čez ovire si je Lorger priboril že štirinajsti naslov državnega prvaka in tako dohitel veterana jugoslovanske atletike, Franja Mihaliča. Zmagal je v času 14,5 sekund. Brodnik je v tej disciplini zasedel četrto mesto s časom 15,3 sekunde.

KOLNIK — PRVAK PRI SKOKU V DALJINO

Po drugi seriji skokov je bil s 726 cm še na drugem mestu za Milerjem. Potem pa se je položaj na lestevicah spremenil v korist simpatičnega Celjana. Borba je bila ogorčena. Odločali so centimetri. Zmago si je zaslužil Kolnik s 728 cm, drugi pa je bil Miler, ki je skočil 727 cm daleč.

ČETIRTO MESTO ZA MASTNAKOVO

V metu kopja je zmagala Mariborčanka Kačičeva s 45,19, mlada Celjanka Mastnakova pa se je uvrstila na četrto mesto s 37,04 metra.

MALE V HOJI NA 20 KM

Ni dosegel briljantnega uspeha. Tu so dominirali Jesenčani. Zmaga je pripadala Vistru. Male pa se je moral zadovoljiti z osmim mestom.

TRIUMF ŠPRINTERK

Izreden uspeh so mlade tekačice Kladivar dosegle v finalu teka na 100 metrov. Med šestimi najboljšimi jih je bilo kar štiri. Brez težav in zasluzeno je zmagala Olga Šikovec-Luncer (Mladost) v času 11,9, druga je bila Čedetova 12,3, tretja Silanova 12,4, peta Lubejeva 12,6, šesta pa Šerbecova 12,7, vse Kladivar.

REKORD V ŠTAFETI 4 × 100

Borbo za zmago v štafeti 4 krat 100 metrov je Lorger odločil tik pred ciljem, kjer je dohitel in prehitel Snajderja. S prvim mestom in časom 42,2 so tekači Kladivarja Kolnik, Vučer, Lešek in Lorger dosegli nov slovenski rekord na tej progi.

TRETI DAN

BREZ SLAMNIKOVE

Finalni tek na 800 metrov za ženske se je vršil brez Slamnikove, kateri je zdravnik priporočil, naj rajši ne nastopi. Zmagala je Milica Rajkov v času 2:16,4. Celjanka Gašparutova pa je bila četrta z 2:20,5.

PRI SKOKU OB PALICI ZMAGAL LEŠEK

Nazadnje sta ostala le še dva Lešek in Kuzmanovič. Ko sta oba s prvim skokom premagala 440 cm, sta lestevico dvignila na 450. Uspeh skok na tej višini naj bi prinesel enemu ali drugemu tudi naslov novega državnega rekorderja. Vendar nista uspela. Najbliže velikemu uspehu je bil Lešek v prvem poskusu. Prvo mesto si je priboril Lešek s 440.

Tea Silan

PRVO MESTO V DISKU

Je zasedla Čelensnikova s 45,24 metra, Celjanka Krolčičeva je bila četrta s 39,25 metra.

LUBEJEVA — ŠESTA

Pri skoku v daljino za ženske je ne pričakovano zmagala Šosejeva s 5,33, mladinka Kladivarja Lubejeva je bila šesta s 5,19. Ta rezultat je dosegla že v prvem poskusu.

DVA VRHOVŠKOVA REKORDA

Na državnem prvenstvu v plavanju za mladince je mladi član celjskega Neptuna, Dani Vrhovšek postavil na progi 200 metrov hrbtno nov slovenski rekord, ki velja za mladince in člane. Glasi se pa 2:31,8 minute.

Na istem tekmovanju je Dani Vrhovšek postavil še en rekord in sicer na 100 metrov hrbtno (v štafeti 4 krat 100 metrov mešano) v času 1:07,6.

TRETJE IN ČETIRTO MESTO V TEKU NA 5.000 METROV

V finalu teka na 200 metrov za ženske sta bili kar dve članici Kladivarja. Spet je zmagala Šikovecova. Njen čas se je glasil 24,3, Silanova je bila tretja s 25,1, Čedetova pa četrta s 25,8.

PRVI INGOLIČ, DRUGI NARAKS

Naraks kljub vodstvu, ki ga je forširal v finalu teka na 1.500 metrov ni vzdržal. Zmagal je hitrejši Ingolič v času 3:55,1. Naraks je bil drugi s 3:55,5, mladi Štajner pa sedmi (kot v teku na 800 m) s časom 4:01,0.

V TEKU NA 5.000 METROV

se je od štirih Celjanov v dveh skupinah najbolje odrezal Jaka Lamut, ki je zmagal v drugi skupini s časom 15:25,6. Korber je bil v tej skupini šesti, pa čeprav je dobesedno del proge vodil. V prvi skupini je mladi Stanko Kopitar zasedel deseto mesto s časom 16:10,9. Primožič je pritekel v cilj za njim. Zmagal je Ivanovič v času 14:30,4.

ZMAGA V ŠTAFETI

V ženski štafeti 4 krat 100 metrov so bile Celjanke Šerbec, Čede, Silan in Lubej najhitrejšje. Zmagale so s časom 49,4 sekunde in z naskokom nekaj desetnih metrov.

RAZBRURLJIVA

je bila štafeta 4 krat 400 metrov za moške. Prvo mesto je pripadlo Dinamu, drugo Mladosti, tretje pa Kladivarju v času 3:28,7. Celjani so tekli v tej postavi: Naraks, Rosina, Polutnik in Vučer.

VRAVNIK — TRETI V DESETEROBOJU

Tekmovanje v deseterboju so končali samo trije tekmovalci, med njimi tudi mladinec Kladivarja Vravnik, ki se je z izkupičkom 5,515 točk uvrstil na tretje mesto. Zmagal je Ledič (Dinamo) 6,560, drugi pa Kečman (Partizan) 5,588 točk.

TO JE BIL KRATEK SPREHOD

z beležnico v rokah po disciplinah sedemnajstega državnega prvenstva v atletiki za moške in ženske, v katerih so tudi člani članice atletskega društva Kladivar dosegli pomembne uspehe. Prav pa je, da ob tej priložnosti napišemo še to, da je v predtekmovanju na 200 metrov dosegla Silva Kramaričeva s časom 26,3 nov državni rekord za pionirke. M. B.

ZAKAJ?

V začetku tedna se je začelo v Varaždinu državno prvenstvo v šahu za mladince. Po izidu republiškega prvenstva, se je na ta mladinski šampionat plasiral tudi mladi Celjan Pešec. Vendar njega ni med udeleženci, čeprav vemo, da je v Varaždin odpotoval.

Zato vprašujemo, zakaj Pešca ni med tekmovalci?

VPRASHUJEMO?

Celjske športne delavce močno razburja, da že drugo leto zapovrstjo služi komaj dograjeno telovadnico pri drugi osnovni šoli v Celju za lokacijo cirkusa. Vprašamo se, ali malenkostna odškodnina društvu Partizan Celjemestu, ki ga bo dala uprava cirkusa, res zadostuje za veliko škodo, ki se dela na tem prostoru?

Na tekališču so težki vozovi, na igrišču pa najrazličnejši cirkuski objekti. Odpadki raznih živali nosijo v sebi polno bakterij tetanusa. Vprašujemo, ali bo priporočljivo na tem prostoru že po nekaj dnevih telovaditi s šolsko mladino? Kaj poreče k temu sanitarna inšpekcija? Prav bi bilo, če bi na ta vprašanja dobili odgovor.

DESET MLADIH ATLETOV V DRŽAVNI REPREZENTANCI

Po velikem uspehu mladih celjskih atletov in atletinj na državnem prvenstvu, je zvezni kapetan določil kar deset mladincev in mladink AD Kladivarja v državno reprezentanco, ki bo v soboto in nedeljo nastopila na mladinskih balkanskih igrah v Cluju, v Rumuniji. Na pot so šli Štajner, Polutnik, Čedejeva, Krolčičeva, Lubejeva, Urbančičeva in Šerbecova.

Slika z Otoka

Foto: Tone Kavčič

Zdaj je boljše

— No, kako pa je zdaj?, sem oni dan pobral pismonošo, ki prinaša pošto na Otok. Ali imajo že vsi stanovanjski bloki pisemske nabiralnike v vežah, ali pritičju?

— Moram priznati, da je zdaj dosti boljše. Nekaj je prav gotovo pomagala moja noveletna želja; ki ste jo objavili v Vašem listu. Svoj delež pa je imela tudi odredba o organizaciji poslovanja PTT podjetij, ki je med drugim zahtevala,

da morajo vsi lastniki stanovanjskih blokov in hišni sveti preskrbeti v pritičnih prostorih svojih zgradb primerne nabiralnike, za vsako stranko posebej.

Na Otoku je večina nismen svetov rešila to vprašanje. Je pa še nekaj stolpnice ob Ljubljanski cesti, kjer teh nabiralnikov še niso pritrili. Vendar upam, da jih bodo kmalu, saj so rekli, da so jih že kupili?

Odkar mi ni treba pešati v visoka nadstropja, je dejal tovariš Brezovšek, je dostava pošte dosti hitrejša. Pa tudi moje noge niso tako trudne, kot so bile prej, ko sem prehodil največ kilometrov prav po stopnicah. To je bila naporna hoja, zlasti še, ker torba ni bila nikoli prazna in lahka.

Ne bo odveč, če zapišemo, da bi morali biti urejeni ustrezni nabiralniki v vseh večjih stanovanjskih hišah že do zadnjega julija. Zato zamudniki pohitite in pomagajte pismonošam, da bodo boljše, hitrejšje in lažje opravili svojo službeno dolžnost, sami pa si boste prihranili nepotrebna pota k sodniku za prekrške.

SLIČICA

S CELJSKEGA TRGA

Kupila je kumare in jih spravila v mrežo.

— Koliko sem že rekla, da stanejo, je naenkrat vprašala prodajalka.

— Oh, tudi jaz sem pozabila, je odvrnila ženska, ki jih je kupila.

— Pa jih dajva spet steh-tati, da bodo računi točni, je ugotovila in prosila hkrati prodajalka.

— A, seveda šestdeset dinarjev, je po tehtnici izračunala prodajalka.

— Šestdeset?, se je začudila ženska. Prej ste pa rekli, da stanejo oseminpetdeset dinarjev.

Gibanje PREBIVALSTVA

V času od 5. do 12. avgusta 1961 je bilo rojenih 23 dečkov in 18 deklic.

POROČILI SO SE:

Ivan Rančigaj, mizarjski pomočnik iz Peplnega, in Marija Cater, učiteljica iz Smartna v Rožni dolini. Viljem Korosec, delavec in Stefanija Lazički, uslužbenka, oba iz Celja. Anton Hostnik, šofer, in Hedvika Skrabelj, trgovska pomočnica, oba iz Celja. Santomž Stojan Poles, kmet in Ritomec in Alojzija-Rozalija Tratnik, poljedelka iz Peplnega. Franc Vinkler, skladiščnik in Neža Senegačnik, otroška negovalka, oba iz Celja. Franc Trafela, valjar iz Laške vasi, in Marija Ulaga, kemijski tehnik iz Stor. Stanislav Molan, kmetijski tehnik iz Stojanskega vrha in Alojzija Koprice, uslužbenka iz Celja. Rajko Adžić, podoficer JNA iz Celja in Marija Tekavec, trgovska pomočnica iz Male Slevce.

UMRLI:

Jože Klemenšek, upokojenec iz Ljubna ob Savinji, star 57 let. Barbara Verbnik, gospodinja iz Celja, stara 72 let. Anton Kropcec, upokojenec iz Pečovnika, star 58 let. Angela Ojsteršek, otrok iz Brstnika, stara 1 leto. Bruhilda Zdoev, upokojenka iz Celja, stara 74 let. Andrej Malovšek, otrok iz Dobriše vasi, star 4 mesece. Ana Beznik, invalidska upokojenka iz Celja, stara 70 let. Jožef Sotošek, upokojenec iz Celja, star 92 let. Ivan Kokotec, rudar iz Zagorja, star 28 let. Alojzija Minarič, upokojenka iz Kasaz, stara 74 let. Stanislav Gramc, otrok iz Stojanskega vrha, star 4 mesece.

Celjska kronika

OB 20-LETNICI VSTAJE

Proslava PTT delavcev
SLOVENIJE V ČRNOMLJU

V Črnomlju bo 19. in 20. avgusta zbor PTT delavcev Slovenije, združen z otvoritvijo prvega novega poštnega poslopija v tem predelu naše ožje domovine. Tu se bodo zbrali poštni, telegrafski in telefonski delavci iz vse Slovenije, da skupaj z bivšimi borce-aktivisti in interniranci ter prebivalci Bele Krajine proslavijo dvajsetletnico vstaje.

Proslave in slovesnosti se bodo začele že v soboto, glavna pa bo v nedeljo, ob desetih dopoldne, po prihodu posebnega vlaka iz Ljubljane in Maribora. Pred novim poštnim poslopijem v Črnomlju bo veliko slavnostno zborovanje. Ob tej priložnosti bodo odprli tudi prvo novo pošto poslopje. Zborovanje bodo izpopolnili z nastopi pevskih zborov in godb, popoldne pa bodo še športna tekmovanja.

Oba slavnostna dneva bodo vse pošiljke v Črnomlju žigosali s priložnostnim žigom, izdali pa bodo tudi posebne pisemske ovitke, spominske znake ter slavnostno številko PTT Zbornika.

Komisija za štipendiranje pri HMEZAD, zadr. trgovskem podjetju za izvoz hmelja, Zalec

RAZPISUJE

tri štipendije za šolsko leto 1961/62 in sicer 1 štipendijo za študij na Ekonomski fakulteti in 2 štipendiji za Ekonomsko srednjo šolo. Prednost imajo kandidati višjih letnikov. — Prošnje naj vložijo prosilci na gornji naslov. Prošnjam je priložiti življenjepis in prepis zadnjega šolskega spričevala oziroma spričevala o opravljenih izpitih.

Rok za prijavo je do vključno 15. septembra 1961.

IZLETNIK — turistična agencija Ljubljana

RAZPISUJE

mesto šefa poslovalnice
v Celju

Pogoji: popolna srednja šola z znanjem vsaj enega tujega jezika. Začelena je praksa v turizmu.

Osební dohodki po delovnem učinku. Vloge sprejema IZLETNIK, Ljubljana, Celovška 121 do izpolnitve delovnega mesta.

V skladu s predpisi zakona o financiranju gradnje stanovanj (Uradni list FLRJ, št. 47-732/59) ter 34. in 35. člena pravil stanovanjskega sklada, razpisuje upravni odbor stanovanjskega sklada občine Sentjur pri Celju

IL

NATEČAJ

Za posojila za blokovo gradnjo stanovanj ter adaptacij iz sredstev sklada za stanovanjsko izgradnjo občine Sentjur pri Celju.

1. Stanovanjski sklad občine Sentjur pri Celju bo dajal na tem natečaju iz sredstev stanovanjskega sklada posojila za gradnjo in adaptacijo stanovanj v blokovi gradnji v letu 1961.

Posojilo se mora uporabiti za gradnjo oziroma adaptacijo stanovanj samo na področju občine Sentjur pri Celju.

Orientacijska cena, v kateri so započetni vsi stroški: enosobna stanovanja — din 1.600.000, dvosobna stanovanja — din 2.900.000.

2. Na tem natečaju se lahko potegujejo za posojila družbeno-pravne osebe pod naslednjimi pogoji: najmanj 10 % lastne udeležbe najnižja obrestna mera 1 % najdaljši rok vračila 20 let.

3. Prosilec je dolžan navesti število in vrsto stanovanjskih enot ter znesek posojila, za katerega se poteguje.

4. Prosilec je dolžan plačati garancijski znesek 2 promile od zneska zaprosenega posojila kot varščino, katero pa izgubi v korist sklada, če prosilec po odobrenem posojilu od ponudbe odstopi. Varščino mora položiti Narodni banki v Celju na račun 60-11-647-115 (začasni depozit), ali pa, če prosilec predloži potrdilo banke o blokiranju sredstev v višini varščine.

5. Ponudbi mora prosilec priložiti naslednjo dokumentacijo: navesti morajo skupni znesek vseh svojih dolgoročnih in poročnih obveznosti ter letne zneske anuitet in teh obveznosti: a) potrjen investicijski program z gradbeno dokumentacijo v smislu 41. člena pravil stanovanjskega sklada.

b) gospodarske organizacije priložijo izpisek iz registra podjetij, sklep delavskega sveta, da odobrava zadolžitev ter odstop vsakoletnih sredstev iz sklada skupne porabe za kritje dospelih anuitet. Politne teritorialne enote priložijo sklep najvišjega organa o najetu posojila po določili zakona o pristojnosti LO ter sklep, da bodo v vsakoletnem proračunu zagotovila ustrezna sredstva za plačilo anuitete.

Družbene organizacije prav tako izpisek iz registra ter sklep upravnega odbora o najetu posojila in na sklep, da bodo vsako leto v njihovem proračunu zagotovila sredstva za vračilo anuitet in dokazila o kreditni sposobnosti.

6. Prednosti pri posojilih bodo imeli prosilci: — ki prispevajo večji delež lastnih sredstev, — ki ponudijo krajši rok za odplačilo posojila, — ki ponudijo večjo obrestno mero.

7. Prosilci, ki bodo uspeli na natečaju, morajo po sklenjeni pogodbi, vendar najkasneje do 31. 12. 1961 vplačati celotni znesek lastnih sredstev.

8. Prošnje za posojilo s potrebno dokumentacijo je vložiti v enem izdruhu v zapečateni kuverti, opremljeni z vidno oznako »ponudba za natečaj IL pri Stanovanjskem skladu občine Sentjur pri Celju. Prosilec pa si mora predhodno oskrbeti strokovni pregled gradnje na kraju samem, ki ga opravi zastopnik Komunalne banke skupno z zastopnikom sklada.

9. Prošnje za posojilo je predložiti najkasneje do 1. septembra 1961. O izidu natečaja za prosilce obveščeni po zaključku bodoposojilo 8. septembra 1961.

ODLIČNI REZULTATI

Razen Vrhovška, ki je postavil kar dva nova slovenska rekorda, so se državnega prvenstva v plavanju, ki se je končalo minule dni v Splitu, udeležili še nekateri drugi člani celjskega Neptuna. Tako je Orel na 400 metrov prosto zasedel šesto mesto s časom 5:06,0, Vošinek pa sedmo na 100 metrov prosto v času 1:03,5. Janez

Vaterpolisti boljši od plavalcev

V soboto in nedeljo je bilo v Kranju republiško prvenstvo pionirjev v plavanju in vaterpolu. Plavalnega dela tekmovanja se je udeležilo okoli 150 tekmovalcev iz dvanajstih klubov, med njimi tudi celjskega Neptuna in velenjskega Partizana-Rudarja. Zanimivo je, da so bili pri plavalcih mladi Velenjčani boljši od njihovih sovrstnikov iz Celja! Tako je pionir iz Velenja Matičević zasedel prvo mesto na 100 metrov prsno v času 1:30,4, njegov klubski tovariš Holec pa se je na progi 100 metrov hrbtno uveljavil na tretje mesto s časom 1:36,6. Najmlajši plavalci iz Celja so se solidno držali le v štafeti 4 krat 100 metrov prosto, kjer so zasedli

Prvenstvo v plavanju

Občinska zveza za telesno kulturo v Celju je razpisala za torek, 22. t. m. prvenstvo v plavanju za moške, ženske in pionirje. Tekmovanje se bo začelo ob šestih popoldne v bazenu Ljudskega kopališča ob Ljubljanski cesti.

V nedeljo, 27. t. m. pa bo prav tam še okrajno prvenstvo v plavanju.

Prve konjske dirke v Preboldu

Sekcija Celjskega konjeniškega kluba v Preboldu je v nedeljo popoldne pričela na lepem in začasno urejenem dirkališču blizu bazena svoj prvi nastop.

Kljub začetnim težavam, ki so bile premagane le z poštvenostjo članov sekcije, je prireditev dobro uspela. Počeli smo le večjo udeležbo kmečkih konj in vozil, kar pa opravičuje začetek hmeljske sezone.

Gledalcev je bilo nad dva tisoč. Zeleni bi, da se takšne sekcije ustanovijo tudi v ostalih kmečko-industrijskih središčih, ne samo v Savinjski dolini, saj je to šport, ki povezuje mladino vasi in industrije.

tretje mesto s 5:55,4. V skupnem ocenjevanju so največ točk zbrali pionirji trboveljskega Rudarja. Medtem, ko so bili Velenjčani peti s 44. točkami, so se pionirji Neptuna uvrstili šele na sedmo mesto s 15. točkami.

Dosti bolje kot plavalci so se odrezali vaterpolisti — pionirji celjskega Neptuna, saj so osvojili prvo mesto in naslov republiškega prvaka. Najprej so premagali Kamnik s 24:0, nato pa v finalu domačo ekipo kranjskega Triglava 9:1.

Celjski šahisti na
Pokljuki

Na nedavnem šahovskem brzo-turnirju na Pokljuki so sodelovali tudi nekateri šahisti iz celjskega okraja. V mojstrski skupini se je od Celjanov najbolje držal Zvonke Draksler, ki je zasedel peto mesto, v skupini prvokategorikov pa je bil Bervar šesti. Vsi ostali so izpadli že v predtekmovalju. Presenetil je slab plasman Pešča, ki se ni uvrstil niti v finale.

RAZPIS

Komisija za razpis mest direktorjev podjetij pri Občinskem ljudskem odboru Zalec razpisuje na podlagi 21. člena zakona o pristojnosti občinskih ljudskih odborov in njihovih organov (Uradni list FLRJ, št. 52/57) mesto

DIREKTORJA

TEKSTILNE TOVARNE PREBOLD

Pogoji: Diplomirani ekonomist z desetletno prakso v tekstilni stroki ali srednja ekonomska šola s petnajstletno prakso v tekstilni stroki ali inženir tekstilne, kemične ali strojne prakse v desetletno prakso v tekstilni industriji ali tekstilni tehnik s petnajstletno prakso v tekstilni industriji.

Kolkovane prošnje je treba poslati najkasneje do 31. avgusta 1961 občinskemu ljudskemu odboru Zalec skupno z dokazili o šolski in strokovni izobrazbi ter praksi.

TURISTIČNI BAROMETER

Kot smo pričakovali je dotok turistov na celjsko območje precej narasel tudi v razdobju od desetega do dvajsetega avgusta. Medtem, ko je bilo do desetega avgusta v vseh turističnih krajih celjskega okraja — bilten Celjske turistične zveze jih navaja 10 — nezasedenih še 282 postelj, se je to število do 20. avgusta zmanjšalo na 199. Logarska dolina, Dobrna in Rogaska Slatina so zasedene (v Rogaski Slatini je na razpolago še nekaj postelj pri zasebnikih). Prav tako so vse zmogljivosti oddane v weekend nasejina rreoida, Mozirja, Gornjega grada in Velenja. Precej se je povečalo število gostov v kumskih Toplicah. V krajini Zgornje Savinjske doline imajo največ prostora še v Lucah. Pa tudi na Ljubnem, v Mozirju in Solčavi je še zmeraj moči dobiti prazno sobo. Nekaj nezasedenih postelj imajo v Laškem, da ne omenjamo Velenja, kjer se je z novim hotelom znatno povečala nočitvena zmogljivost. Prostora za goste pa je še na Frankolovem, kjer je prizadevno turistično društvo lepo uredilo okolje bazena ter na Vranskem.

LEP NOGOMET

Zaradi nepričakovane odpovedi enajstostorice ljubljanskega Triglava, se je prvotno določena prijateljska tekma med tem ljubljanskim moštvom in Kladivarjem spremenila v trening tekmo, v kateri so se v nedeljo popoldne na Glaziji pomerili člani prvega in drugega moštva Kladivarja. Tekma se je končala z zmago prve enajstostorice 9:3. Bolj kot rezultat je imponirala lepa in koristna igra, ki so jo prikazali člani prvega moštva.

Pozor podjetja!

OBRTNIKE obrat konfekcije Celje, Miklošičeva 2 nudi razne zaščitne obleke po ugodnih cenah. Za nakup se priporoča KOLEKTIV

SPOŠTOVANI BRALCI!

Sporočajte spremembe Vaših naslovov naši upravi, ker s tem:

olajšate delo poštarjem
prihranite na času in na jezi
omogočite točno odpremo našega časopisa

Uprava

Komisija za imenovanje direktorjev pri Občinskem ljudskem odboru Celje

razpisuje

MESTO DIREKTORJA PODJETJA ZA PTT PROMET V CELJU

Pogoji: 1. kvalifikacija visokega strokovnega uslužbenca in 5 let službe v Skupnosti JPTT. ali 2. kvalifikacija višjega strokovnega uslužbenca ali visokokvalificiranega delavca in najmanj 10 let službe v Skupnosti JPTT.

Izjemoma se lahko udeležijo natečaja tudi osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev iz točke 1 in 2 gornjega odstavka, če so službovali na vodilnih delovnih mestih, za katere se zahteva po splošnih predpisih visoka ali višja strokovna izobrazba, oziroma izobrazba visokokvalificiranega delavca z najmanj 5 let službe.

Kandidati naj vlagajo kolkovane prošnje na Komisijo za imenovanje direktorjev pri ObLO Celje do 30. 8. 1961. K prošnjam naj priložijo še zadnje šolsko spričevalo oziroma dokazilo o kvalifikaciji, kratak življenjepis s potekom delovne dobe in potrdilo, da niso v kazenskem postopku.

Oglašujte u Celjskem tedniku

NASI IZLETI:

DZERDAP — tridnevni izlet z letalom do BEOGRADA in ladjo po DONAVI — odhod iz LJUBLJANE 26. avgusta;

VRŠICE-MANGRT — dvodnevni avtobusni izlet preko VRŠICE (1611 metrov) v dolino Soče in na MANGRT (2072 m).

PARIZ — osemdnevni kombinirani izlet (avtobus-vlak) v drugi polovici septembra in v oktobru;

PO DOLOMITIH — šestdnevni avtobusni izlet v drugi polovici avgusta in v septembru (ter izleta: Grossglockner-Innsbruck-Cortina);

MÜNCHEN — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodno gradbeniško razstavo v drugi polovici septembra;

DUNAJ — štiridnevni avtobusni izlet v prvi polovici septembra na mednarodni jesenski velesojem;

TURIN — šestdnevni avtobusni izlet združen z ogledom mednarodne razstave (Salona) avtomobilov;

RIM IN NEAPELJ — šestdnevni kombinirani izlet (avtobus-vlak) v drugi polovici septembra in v oktobru združen z ogledom Pompejev, Florence in Padove;

BENETKE — stalni dvo- ali tridnevni avtobusni izleti za delovne kolektive in družina;

PO SREDOZEMLJU — enajstdnevno krožno potovanje z luksuzno motorno ladjo »Jugoslavija« (Pirej-Atene-Iraklion (otok Kreta) Aleksandrija-Kairo-Krt-Bari-Dubrovnik) — odhod iz Ljubljane 15. oktobra.

Izlete v inozemstvo organiziramo v sodelovanju s turističnimi in ostalimi organizacijami, gospodarskimi združenji in zbornicami in tudi po posebnem naročilu delovnih kolektivov. Vse informacije v poslovalnici »Kompas« Celje, Tomšičev trg 1, tel. 25-50.

GELEE ROYALE — MATICNI MLEČEK, garantirano znanstveno stabiliziran, proizvod Zavoda za čebelarstvo dobit v vseh lekarnah. Lekarne, ki pripravljajo še nimajo, naj ga nabavijo pri »Kemofarmaciji« v Ljubljani.

KUPIM

INVALIDSKI trickelaj kupim. Naslov v upravi lista.

MELBROSIN — preparat cvetnega prahu in matičnega mlečka (GELEE ROYALE) garantiramo znanstveno stabiliziran proizvod MELBRO — COOP (Zavod za čebelarstvo — Kalnik) dobit v vseh lekarnah. Lekarne, ki pripravljajo še nimajo, naj ga nabavijo pri »Kemofarmaciji« v Ljubljani.

PRODAM

MAJHNO POSESTVO na Lopati napredaj. Breznik Jurij, Lopata 21, Celje. ZELEZNO STOJALO za šivalni stroj. Fajdiga Mihael, Rečica 12, Laško. V ZAZIDALNEM okolišču ob Mariborski cesti v Smarjeti ko napredaj parcele z vodovodom in elektriko. Naslov v upravi lista.

DOBRO ohranjeno opremo za samsko sobo prodam. Vrešak Andrej, Mariborska 103, Celje.

POSESTVO čez 2 ha zemlje, nekaj gozda, sadovnjak, vinograd, vodovod in elektrika v Sentjanžu nad Storami, napredaj. Horjak Jože, Sentjanž 35, Stora.

KRAVO brejo, dobro mlekarico, prodam. Uloga, Teharje 32.

VEČ KROJAŠKIH šivalnih strojev, ter ostalo opremo za krojaško delavnico prodam. Naslov v upravi lista.

PRODAM psičko — foksterier. Naslov v upravi lista.

BMW 600 prodam. Koželj, Zagrad 31 Celje.

KINO

KINO UNION
19.—22. 8. 1961 »EDDY DUCHIN«, ameriški barvni Csc film

23.—26. 8. 1961 »PET OD MILIJON«, češki film

KINO METROPOL
19.—22. 8. 1961 »PLANET SMRTI«, nemško-poljski barvni Csc film

23.—25. 8. 1961 »FOMA GORJEJEV«, ruski film

LEJNI KINO
20.—23. 8. 1961 »KAPETAN LESI«, jugoslovanski barvni Csc film

24.—26. 8. 1961 »MOŽ V SIVEM«, ameriški barvni Csc film

MLADINSKI KINO —
Dne 19. in 20. 8. 1961 »TUJI OTROCI«, sovjetski film

Predstave v soboto ob 17. ter v nedeljo ob 10. in 17. uri

KINO DPD »SVOBODA« —
Dne 19. in 20. 8. 1961 »OBRACUN V TABLE ROCKU«, ameriški barvni Csc film

Dne 23. in 24. 8. 1961 »PRECEP«, italijansko-francoski film

RAZNO

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, znancom, posebno pa prijateljem očeta

KROPIČ ANTONA

ki so ga spremljali na zadnji poti. Zaljubljeni sinovi Gusti, Tonči, Stefan, Vlado z družino in hčerka Marija

IZLETNIK

TURISTIČNA AGENCIJA IZLETNIK Ljubljana, Celovška 121 vabi vse zainteresirane na jesenske izlete doma in po svetu:

TRI DNI PO ZELENI STAJERSKI
Trojdnevni izlet z avtobusom. Prijave do 10. IX. 1961.

V SINJO TINISO LOGARSKA DOLINE
Dvodnevni izlet z avtobusom. Prijave do 5. IX. 1961.

PO DOLINI GRADOV V SMARJESKE
TOPICE
Enodnevni izlet z avtobusom. Prijave do 5. IX. 1961.

IZLET V XVII. STOLETJE
Dvodnevno potovanje s posebnimi IZLETNIŠKIMI presenečenji.

NA OTOK RAB
Dvodnevni izlet z ogledom koncentracijskega taborišča. Vožnja na Rab s hidrogliserjem »VIHORE«. Prijave do 11. IX. 1961.

NA SPLAVU V POEZIJO MURE
Dvodnevni izlet z vlakom ali avtobusom. Prijave do 25. IX. 1961.

MED HRAME IN ZIDANICE
JERUZALEMSKIH GORIC
Dvodnevni izlet z avtobusom na vinko izletev. Prijave do 9. IX. 1961.

OBISK V MINIATURNI DRŽAVI —
SAN MARINO
Štiridnevni izlet z avtobusom. Prijave do 10. IX. 1961.

PO KOROSKI
Dvodnevni izlet z avtobusom. Prijave do 20. IX. 1961.

V DOLOMITI
Tridnevni izlet z avtobusom. Prijave do 30. IX. 1961.

TRST — BENETKE
Dvodnevni izlet z avtobusom. Zaključeno ob zadostnem številu prijaviteljev.

ČEZ GORE IN PRELAZE TIROLSKE
Štiridnevni izlet po Avstriji in Italiji. Prijave do 20. IX. 1961.

NA OKTOBERFEST V MÜNCHEN
Štiridnevni izlet z vlakom. Prijave do 5. IX. 1961.

V PARIZ
Sedemdnevni izlet z vlakom. Prijave do 31. VIII. 1961.

NA DUNAJSKI VESELEJEM
Štiridnevni izlet z vlakom. Prijave do 20. VIII. 1961.

V RIM, NEAPELJ, POMPEJE IN OBISK
MODRE JAME NA CAPRIJU
Šestdnevni izlet z vlakom. Prijave do 25. VII. 1961.

Podrobne informacije in programe teh izletov zahtevajte v vseh IZLETNIŠKOVIH poslovalnicah: Ljubljana, Ljubljana-Sentvid, Celje, Kamnik, Skofja Loka, Radovljica, Kranj, Crna, Bovec, Piran, Slovenj Gradec, Bohinj, Jesenice.

RAZPISI

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri upravnem odboru Delavske univerze Celje

razpisuje

1. delovno mesto šefa centra za poljudno-znanstveno izobraževanje in 2. delovno mesto blagajničarke.

Pogoji: — za šefa centra srednja ali višja ustrezna izobrazba ter po možnosti praksa v izobraževalni dejavnosti; — za blagajničarko ustrezna izobrazba in praksa.

Pisemne prošnje vlagajte na naslov: Delavska univerza Celje, Malgajeva ul. 4 do 2. septembra 1961.

STANOVANJA

UPOKOJENKO za čuvanje otroka v zamenjavo na stanovanje in hrano, zastoj. Naslov v upravi lista.

MIRNA uslužbenka išče prazno sobo, plača vnaprej za eno leto. Naslov v upravi lista.

DVE MIRNI upokojenki iščeta prazno sobo v Celju ali okolici. Plačava dobro. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM stanovanje v Sošanju za enakega v okolici Celja. Zalec ali Sempetr. Nudim nagrado. Naslov v upravi lista.

ISCEM sobo v Celju ali okolici. Plačam dobro. Konecnik Miro, Prevalje 108, Koroska.

UPOKOJENEC z družino išče stanovanje na deželi, najraje v okolici Celja. Pišite na naslov Cerjak Franc, Jurčičeva 6, Velenje.

ZA POMOČ v gospodinjstvu nudim stanovanje in hrano. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE dvosobno zračno na prometnem kraju, zamenjaj za enako v bližini mesta. Primerno za upokojenca. Naslov v upravi lista.

SLUŽBE

ISCEM žensko k enemu otroku za 8 ur dnevno. Nastop 1. 9. 1961. M. C. Razlagova 9/17, Celje.

K DEVETMESEČNEMU otroku iščem va ruhinjo za nekaj ur dnevno. Po možnosti upokojenka. Ing. Maligori, Vodnikova 5. Vprašati od ponedeljka dalje med 8. in 12. uro.

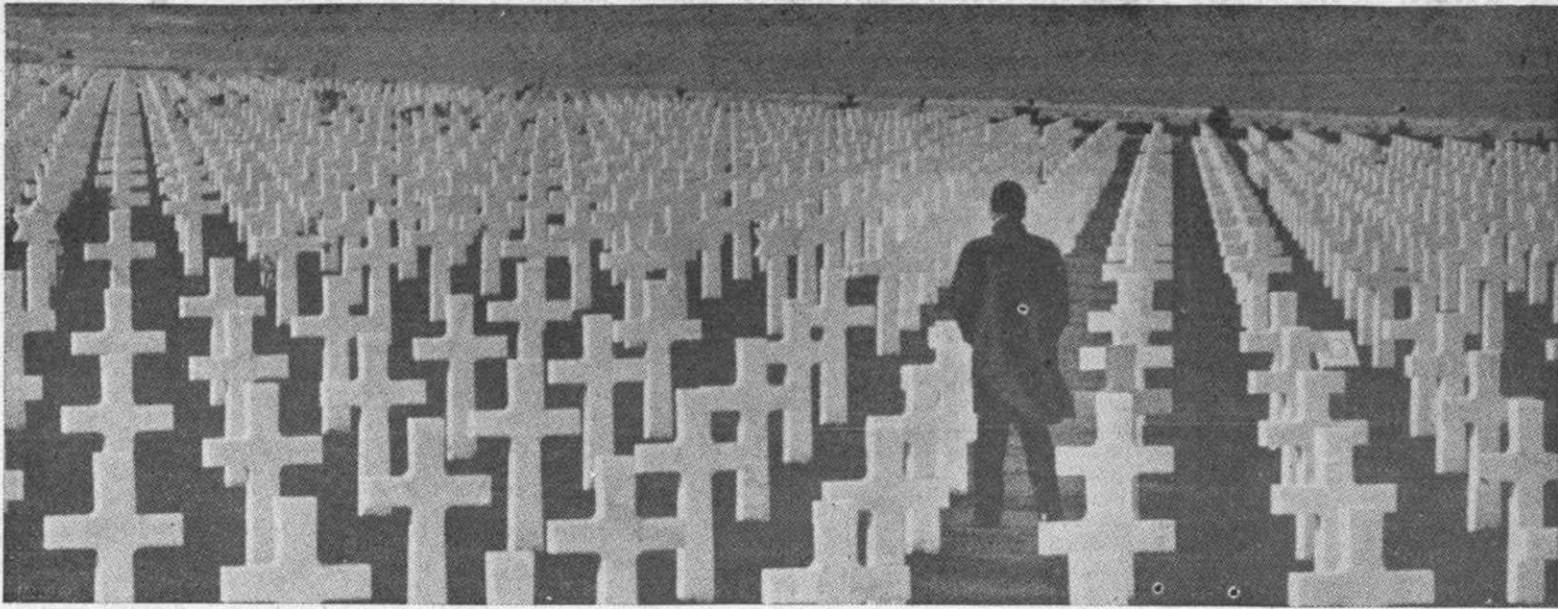
K TRIČLANSKI družini sprejemem gospodinjstvo pomočnico. Naslov v upravi lista.

OBVESTILA

Upravni odbor vrta Anice Cernejeve obvešča starše, da bo vpis predšolskih otrok od 15. 8. do 25. 8. od 7. do 14. ure v vrtcu, Jurčičeva 6.

CELJSKI
tednik

Uredništvo Celje, Titov trg 5
poštni predal 16 — telefon 25-23 in 24-25 uprava: Celje, Trg V. kon gresa 5 — poštni predal 192 — telefon 23-75 in 20-89 — Tekoči račun pri Narodni

Smo mar že pozabili na gorje?

Mi nikoli ne bomo pozabili Beograda v ruševinah, pokosenih Kragujevčanov, mrtvih brigad v dolini Sutjeske, Jasenovca, Majdanpck, Dachaua, Auschwitza. Ne bomo pozabili krvavega zidu v celjskem »piskru«, drevoreda obešencev na Frankolovem. Kajti vsaka naša ped zemlje je plačana s krvjo, napojena s solzami, okajena z dimom pogorišč. Naš davek svobodi je bil velik, prevelik, vsak deveti borec je padel...

Toda današnji čas daje videz, kakor da so v svetu pozabili na Lidice, Varšavo, na Stalingrad. Ko da so pozabili na bele kosti v puščavah Severne Afrike, na razrušen London, Amsterdam, Kreto, Monte Cassino. Je šel v pozabo Pearl Harbour, pošastno prostorni grobovi mornarjev v globinah hladnih oceanov? Mar ne vidijo več belih križev na grobiščih desetisočev v Normandiji, kakršnih majhen kos kaže gornja slika?

Ce smo Jugoslovani žrtvovali vsakega devetega človeka, naši vojni zavezanci pa le vsakega tridesetega, so pri njih žrtve vendarle morale zasekati rane? In vendar kot izgleda, kot da se vsega nič več ne spominjajo.

Ali se ponavlja leto 1939? V Bizerti se mitraljezi krohočejo mirroljubnosti tuniškega ljudstva. Kaos v Kongu je porog v nebo skovanim prisegam o odpravi kolonializma. V trezorju OZN leži Deklaracija o človečanskih pravicah kot kakšna relikvija, v Angoli pa se rojeva neodvisnost v ognju in krvi, v Alžiru patrioti

krvavijo že osem let, gori v Aziji, revolucije pretresajo Južno Ameriko, Afriko, Oceanijo...

Ponovno je na vrsti Berlin. Neke so nam očitali, da je Balkan sod smodnika. Zdaj se je očitek vrnil kot bumerang in zažvižgal nad Brandenburškimi vrati. Berlin grozi postati Sarajevo. Toda če bo tam počilo, ne bo žrtev kak Ferdinand, žrtev bo zdrav razum, plačnik pa vse človeštvo.

Kako kronična je že slepota blokovskih strasti! Leta 1945 so vsi svečano obljubljali — Nemčija ne bo nikoli več vstala kot vojaška sila.

In danes? Osem divizij z okoli 300.000 možnih koraka ob zvokih fanfar in v taktu bobnov. Adenauer bo kmalu spustil v morje osem 6.000 tonskih rušilcev z nuklearnim orožjem na krovu. Napovedani so prvi težki tanki iz lastnih tovarn, nad Nemčijo kroži več tisoč najboljših letal.

V štabu NATO sedi in poveljuje general Heusinger, bivši generalštabni častnik Hitlerjeve soldateske.

Stari Konrad Adenauer tolaži tiste, ki se jim včasih oglasi vest ob bridkih spominih za dve desetletji nazaj.

— Nemški vojak ni več junker. Nemški vojak je uniformiran civilist.

Kdo naj verjame staremu lisjaku? Mar volk menja dlako? Kdaj je nemški vojak stal vedno le na straži svoje domovine? Vedno je korakal — po tujih tleh. Johann Strauss ne oblači uniforme, pa je hudirjevo podoben »neke-mu« Reichsmarschalu Hermanu. Adenauer se vneto čese nazaj, toda pozabil si je obriti tudi Adolfove brčice...

Res je. Na vzhodni strani tudi odzvanjajo škornji. Toda tu je precej drugače. Za njimi so vsa drugačna ljudstva, ki vedo veliko o »Blitzkriegu« vsekakor pa dosti več od dežele, kamor je padlo nekaj granat malega kalibra, ko je nek predrzen podmorniški kapitan s svoje »U-B« obstreljeval osamljeno farmo na obali Floride.

Se Kennedy zanaša na viteštvo katoličana Adenauerja. Kdo naj mu dopove, da ima nemški bog pod jekleno čelado posluš le za eno melodijo:

— Deutschland, Deutschland über alles... — J. Kr.

INDIJANCEV PRIMANJKUJE

Kakor vidite na našem posnetku, si morajo v Ameriki pomagati z barvanjem belcev v »rdečkasto«. Gotovo ste uganili, da gre za statistični snemanju kakšnega western filma. Zakaj taki stroški, mar v Ameriki ni več indijancev?

Ze predčasno smo pisali, da je v Ameriki danes okoli 343 tisoč

pristnih Indijancev in da njih število celo malenkostno raste. Torej ni krize za originalne prebivalce novega kontinenta.

Torej je vzrok kje drugje, zlasti če vemo, da je v Kaliforniji in bližnji Arizoni največ indijanskih plemen v rezervatih, in da jih je več tisoč v neposredni bližini Hollywooda.

VSI SMO RIBIČI

Niso lovci samo oni, ki so »skoraj« zajca ustrelili, in ribiči tisti, ki bi ujeli taaako veliko ribo, če bi zlomek ne bil že sit.

Naš svet je eno samo veliko morje neizpolnjenih nad, tveganih upov, je nevarna brzica, kadar zaplavamo malo dlje, je poln nevidnih čeri, zavrtnih vrtnicev in gurnih alg. Je pa tudi okinčan z lepimi obalami sreče, miru, s cvetočimi bregovi zadovoljstva, okrašen s čvrstimi stenami ponosa...

Mi vsi smo ribiči in vsi lovimo. Eni v kalni vodi, ki bregove dere. Drugi v čisti gorski rečici, eni v mlakazah, drugi izpod leda...

Smo lovci na marsikaj. Na denar, na dober prigrizek in opojno kapljico, na mična dekleta in dobre kandidate za zakonske može. Nekateri vrže svetlo in bleščečo vabo in klati s tisočaki, drugi je potuhnjeno priljubljen in ravna kot otroci, ki pod kamni iščejo rake. Nekdo zaokroži okoli jate žrtev z razkošno dolgo mrežo, pa se spet kdo ubada na ostrem grebenu s preprostim trnkom.

In kako pestra je zbirka zapeljivih vab? O, Don Juan ve na kaj prijemajo različne ribe: Sladkobesednost, kot zrele češnje, suho zlato kot bleščeči »binker«, bogata večerja kot slasten sir...

Dobre večerje željan potepin prijazen dvori gospodinj. Zejen praznožepnik mo-

žaku pred točajko hvalnico zapoje. Lenuh se ponižno plazí pred šefom in vsi vemo za čim dreza v kalno golf-ljač.

Vsi smo ribiči, vsi lovimo — najboljše priliko!

Kratke

HRUŠEV JE POZOREN
»STRIC«

Ko je Hruščev obiskal Ameriko, so se zanj in za njegovo domovino zanimali tudi otroci. Kmalu po vrnitvi je dobil otroško pisemce, v katerem ga deklica s Floride prosi, da bi ji poslal pristno rusko lutko — punčko. Tako se je tudi zgodilo. Dobil je pravo rusko punčko. Pravzaprav ne ene, temveč jih je bilo 12. Bile so ena v drugi...

Slikarka, ki še sesa palec

V Londonu je nedavno bila v znani »Royal« Drawing Society prirejena razstava mlade slikarke, ki je vzbudila veliko zanimanje med kulturnim občinstvom, pa tudi med umetniki. Listi so se na široko razpisali o nadarjeni umetnici, ki ima baje pred seboj še veliko bodočnost. Nekateri so veliko sicer spremenili v dolgo in

»ozirno na obzir«. Priredili so tudi tiskovno konferenco. Pred zbrane likovne kritike je prišla mlada Rosalinde Wessby zelo preplašena. Fotoreporterji so navdušeni pritiskali na sprožilce, ker je umetnica vneto sesala palec desne roke. Kako ne bi? Saj ima umetnica komaj štiri leta...

Diplomacija in narodni pores

Nekoč so velike sile vnašale v diplomacijo svojo voljo tudi na področje protokola. Še več. Vsi-

ljevali so svoj jezik, predpisovali oblačila, način obnevanja in izdelali »slovar« diplomatskega jezika.

Po drugi svetovni vojni so mnogi kolonialni in zavisi narodi po dolgih bojih in z visoko nacionalno zavestjo postali neodvisni. Taki narodi, katerih nacionalnost je bila zaničevana, so še toliko bolj ponosni na vse, kar je nacionalno, od jezika, kulture, nošnje itd.

Tako smo tudi pri nas lahko videli mnoge predsednike mladih držav, ki z velikim ponosom nosijo oblačila svoje domovine, čeprav so to večinoma ljudje, ki so dolgo časa prebili v Evropi na študiju. Tako Nehru skoraj nikoli ne spremeni svoje noše. Vedno je oblečen kot preprosti indijski ljudje.

Kratke

52 LET PREDSEDNIK

V Jadranski Lešnici živi 77 letni Miklav Matič, po poklicu kmet. Toda Matič je že 52 let neprestano predsednik krajevne organizacije Rdečega križa. Od leta 1909 še enkrat ni izostal od nobenega sestanka svoje organizacije.

KLOBUK V MORJU?

V otočju Kornati je na stotine otokov, otočic in skrb. Eden teh malih, nenaseljenih otokov je dobil svojstveno ime. Pravijo mu Klobuk. Ne brez razloga. Res je podoben klobuku, pa s katerekoli strani ga pogledate.

IZVIR MODROSTI

V vasi Rok pod Velebitom je ob cesti lepo zidana fontana z izredno dobro pitno vod. Na eni od kamnitih plošč celo piše, da je to izvir modrosti. Salo na stran, tisti, ki je studenec tako uredil, prav gotovo ni bil neumen.

Skalno gnezdo razbojniškega viteza

NAŠI BRALCI O ZANIMIVOSTI PO JUGOSLAVIJI

Gradovi so spomeniki naše narodne preteklosti, trpljenja naših prednikov, so spomin na temne dni srednjega veka. Slovenija je posejana z gradovi, saj skoraj ni kraja, kjer bi na bližnjem hribu, griču ali skali ne stal mogočen grad, gradič, ali pa ruševine kot neme priče moči nekdanjih oblastnikov.

Toda na Slovenskem menda ni gradu, ki bi bil podoben Predjamskemu pri Postojni. Tujci, ki prihajajo sem, zatrjujejo, da tudi drugod v svetu ni najti podobnega.

V čem je posebnost tega gradu?

Predjamski grad je zidan v veliko skalno votlino sredi prepadne stene. Razen majhnega dela je ves pod streho naravne skale. Dejanjsko izgleda kot kako skalno gnezdo, ki bi si ga sezidal pol človek, pol ptič.

Predjamski grad je k sreči ostal nepoškodovan v obeh vojnah, čeprav so naokoli divjali boji in ga je sovražnik uporabljal tudi kot utrjeno postojanko. Še dandanes živijo v nekaterih prostorih ljudje, ki pa seveda niso plemiči, prej potomci nekdanjih podložnikov. Večji del gradu pa je urejen kot neke vrste muzej, saj lahko vsak obiskovalec dobi živ vtis, kakšno je tak srednjeveški grad izgledal, čemu je služil, kako so bili razporejeni prostori, itd.

Zgodovinarji pravijo, da je Predjamski grad postavil Orazem Predjamski. Ker je baje bil v stalnih sporih s tržaško gosposino, si je v omenjeni skalni votlini sezidal najprej pribežališče pred zasledovalci, pozneje pa je utrdbo širil in se tu za stalno naselil. Ker je

bil sam preganjan, je med okoliškimi kmeti užival ugled in podporo. Kadar se je zatekel za varne zidove skalnega gradu, je bil varen. Votlina, v kateri grad stoji, je nekoč imela baje tudi skrivni izhod v gozd nad steno. Po tem skrivnem rovu je dobival ob dolgih obleganjih tudi živež, medtem ko ga je z vodo preskrboval studenec, ki izvira v pečini.

V času Orazma Predjamskega se ni bilo dela v gradu, ki ga na sliki vidimo izven območja votline. Ta del je bil sezidan pozneje. V grad ni vodil dvigni most, kot pri drugih gradovih, temveč so se v grad vzpenjali po lestvah, ki so jih vitezovi ljudje potem potegnili v notranjost gradu. Tako je bil grad v tistih časih zares nezavzet.

Orazem Predjamski pa je končno vendarle padel v roke sovražnikom. Ker ni mogel živeti normalno, se je preskrboval z ropanjem potujočih trgovcev in vitezov. Bil je postavljen izven zakona in bogata nagrada za njegovo glavo je pomnožila zasledovalce.

Toda sovražnik ga ni zajel v Predjamskem gradu, čeprav so ga tu pogosto oblegali. Pravijo, da so ga ubili v boju izven gradu. Drugi pa spet pravijo, da je Orazma nekoč izdal in popeljal sovražne vojske po skrivnem rovu v grad. Kaj je res? Najbolje je, da izberete zgodbo, ki vam je bolj všeč. Kakorkoli že, Predjamski grad je zares znamenitost.

Kdor se odloči obiskati slovito podzemlje Postojnske kraške jame, naj ne zamudi prilike, da obišče tudi Predjamski grad, ki je od jamske restavracije oddaljen le sedem kilometrov. M. J.